KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 16
Fragmenty biblijne

Edycja Świętego Pawła

34 ksiąg · 319 różnych siglów · 496 wystąpień · 741 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju	2	**Ga** List do Galatów	18
Wj Księga Wyjścia	4	**Ef** List do Efezjan	19
Pwt Księga Powtórzonego Prawa	4	**Flp** List do Filipian	20
Ps Księga Psalmów	5	**Kol** List do Kolosan	20
Prz Księga Przysłów	6	**1 Tes** 1 List do Tesaloniczan	21
Koh Księga Koheleta	8	**2 Tes** 2 List do Tesaloniczan	21
Iz Księga Izajasza	8	**1 Tm** 1 List do Tymoteusza	21
Jr Księga Jeremiasza	8	**2 Tm** 2 List do Tymoteusza	21
Ez Księga Ezechiela	8	**Tt** List do Tytusa	22
Mt Ewangelia według św. Mateusza	9	**Hbr** List do Hebrajczyków	22
Mk Ewangelia według św. Marka	12	**Jk** List św. Jakuba Apostoła	23
Łk Ewangelia według św. Łukasza	14	**1 P** 1 List św. Piotra Apostoła	24
J Ewangelia według św. Jana	15	**2 P** 2 List św. Piotra Apostoła	24
Dz Dzieje Apostolskie	16	**1 J** 1 List św. Jana Apostoła	24
Rz List do Rzymian	16	**2 J** 2 List św. Jana Apostoła	25
1 Kor 1 List do Koryntian	17	**3 J** 3 List św. Jana Apostoła	25
2 Kor 2 List do Koryntian	18	**Ap** Apokalipsa św. Jana	25

Księga Rodzaju

Rdz 2,16–18.24

Lekcja 16: s. 7, 8

16 Przykazał też PAN Bóg człowiekowi: "Możesz
jeść owoce ze wszystkich drzew tego ogrodu. 17
Nie wolno ci jednak jeść z drzewa poznania dobra
i zła, bo gdy zjesz z niego, na pewno umrzesz". 18
Potem rzekł PAN Bóg: "Nie jest dobrze, by
człowiek był sam. Uczynię mu pomoc podobną do
niego".

24 Dlatego opuści mężczyzna swego ojca i swoją
matkę, a złączy się ze swoją żoną, tak że staną się
jednym ciałem.

Rdz 25,24–34

Lekcja 16: s. 11

24 Gdy nadszedł czas porodu, okazało się, że
będzie miała bliźnięta. 25 Pierwszy chłopiec, który
się urodził, był czerwony i cały pokryty
owłosieniem jak płaszczem. Dlatego dano mu
imię Ezaw. 26 Potem urodził się jego brat, który
trzymał Ezawa za piętę, dlatego dano mu imię
Jakub. Izaak miał sześćdziesiąt lat, gdy mu się oni
urodzili. 27 Gdy chłopcy urośli, Ezaw stał się
zdolnym myśliwym i wędrował po polach. Jakub
natomiast był człowiekiem spokojnym i mieszkał
w namiocie. 28 Izaak kochał Ezawa, ponieważ
polował dla niego, Rebeka natomiast kochała
Jakuba.

29 Pewnego razu, gdy Jakub przyrządzał jakąś
potrawę, Ezaw wrócił z pola zmęczony i głodny. 30
Rzekł więc do Jakuba: "Daj mi tej czerwonej
potrawy, bo jestem bardzo głodny". Dlatego to
nazwano go Edomemc. 31 Jakub mu powiedział:
"Odstąp mi za to twoje pierworództwo". 32 Ezaw
odparł: "Skoro jestem śmiertelnie wyczerpany, na
cóż mi pierworództwo?". 33 Wtedy Jakub rzekł:
"Przysięgnij mi teraz". Ezaw przysiągł i oddał mu
swoje pierworództwo.

34 Jakub dał Ezawowi chleb i potrawę z soczewicy.
Ezaw zjadł to i wypił, a potem wstał i się oddalił.
W ten sposób Ezaw zlekceważył swoje
pierworództwo.

Rdz 27,1–46

Lekcja 16: s. 11

1 Gdy Izaak się zestarzał, a jego oczy osłabły, tak
że nie widział, wezwał swojego starszego syna
Ezawa i powiedział do niego: "Mój synu". On
odrzekł: Jestem". 2 Izaak mówił dalej:
"Zestarzałem się i moja śmierć jest już blisko. 3
Teraz więc weź swoją broń, kołczan i luk, wyjdź
na pole i upoluj coś dla mnie. 4 Potem przygotuj
mi potrawę, którą lubię, przynieś mi ją do
zjedzenia, abym ci mógł pobłogosławić zanim
umrę". 5 Rebeka podsłuchiwała, gdy Izaak
rozmawiał ze swoim synem Ezawem. Ezaw
poszedł więc na pole, aby upolować coś dla
swojego ojca.

6 Tymczasem Rebeka powiedziała do swojego
syna Jakuba: "Słyszałam, jak twój ojciec
rozmawiał z twoim bratem Ezawem: 7 «Przynieś
mi coś z polowania i przygotuj mi ulubioną
potrawę, abym ją zjadł i pobłogosławił cię wobec
PANA, zanim umrę». 8 Słuchaj więc, mój synu, co
teraz zrobisz. 9 Idź do trzody i przynieś mi dwa
dorodne koźlątka. Ja przygotuję z nich ulubioną
potrawę dla twojego ojca. 10 Potem zaniesiesz ją
ojcu do zjedzenia, aby ci pobłogosławił, zanim
umrze".

11 Jakub odrzekł swojej matce Rebece: "Przecież
mój brat Ezaw jest owłosiony, a ja mam gładką
skórę! 12 Jeśli ojciec mnie dotknie, okażę się
wobec niego kłamcą i ściągnę na siebie
przekleństwo zamiast błogosławieństwa". 13
Matka mu odpowiedziała: "Mój synu, niech na
mnie spadnie przekleństwo, które miałoby
dosięgnąć ciebie. Posłuchaj mnie, idź i zrób to, o
co cię proszę". 14 Poszedł więc, wybrał koźlęta i
przyniósł je matce, a ona przygotowała z nich
ulubioną potrawę dla jego ojca. 15 Potem Rebeka
wzięła ubrania starszego syna Ezawa,
najcenniejsze, jakie miała w domu, i ubrała w nie
swojego młodszego syna.

16 Skórami koźląt owinęła mu ręce i nieowłosione
części szyi. 17 Następnie dała Jakubowi smaczną
potrawę, którą przygotowała, i chleb. 18 Jakub
poszedł więc do swojego ojca i powiedział: "Mój
ojcze!". Izaak odrzekł: Jestem". I zapytał: "Którym
jesteś synem?". 19 Jakub odpowiedział swojemu
ojcu: "To ja, Ezaw, twój pierworodny. Zrobiłem,
jak mi kazałeś. Podnieś się więc, usiądź i jedz
przygotowaną potrawę, abyś mi z serca
pobłogosławił". 20 Wtedy Izaak zapytał swojego
syna: "Mój synu, jak to możliwe, że tak szybko coś
upolowałeś?". Jakub odrzekł: "To PAN, twój Bóg
mi poszczęścił".

21 Izaak powiedział do Jakuba: "Zbliż się, mój synu, abym cię dotknął i sprawdził, czy ty jesteś moim synem Ezawem, czy nie". 22 Jakub podszedł do swojego ojca Izaaka. On dotknął go i rzekł: "Masz głos Jakuba, ale ręce Ezawa". 23 Nie rozpoznał go jednak, gdyż jego ręce były owłosione jak ręce Ezawa. Chcąc go więc pobłogosławić, 24 zapytał: "Czy ty jesteś moim synem Ezawem?". Ten odpowiedział: "Tak". 25 Na to Izaak: "Mój synu, podaj mi to, co upolowałeś, abym zjadł i mógł ci z serca pobłogosławić". Wtedy Jakub podał mu potrawę i on jadł. Przyniósł mu też wina, które wypił.

26 Potem jego ojciec Izaak rzekł do niego: "Mój synu, podejdź i pocałuj mnie". 27 Jakub podszedł i pocałował go. Gdy Izaak poczuł zapach jego ubrania, błogosławił go, mówiąc: "Zapach mojego syna, jak zapach pola, które PAN pobłogosławił. 28 Niech Bóg da ci rosę z nieba i żyzną ziemię, obfitość zboża i moszczu. 29 Niech narody ci służą i ludy nisko się kłaniają. Bądź panem swoich braci i niech synowie twojej matki oddają ci pokłon. Przeklęty, kto cię przeklina, a błogosławiony, kto cię błogosławi". 30 Zaledwie Izaak skończył błogosławić Jakuba i gdy tylko Jakub wyszedł od niego, zaraz wszedł Ezaw, który wrócił z łowów.

31 On także przygotował ulubioną potrawę, przyniósł ją ojcu i powiedział: "Wstań, mój ojcze, i jedz to, co upolowałem, abyś mógł mi pobłogosławić". 32 Izaak, jego ojciec, zapytał go: "Kim jesteś?". A on odrzekł: "To ja, twój starszy syn Ezaw". 33 Wtedy Izaak bardzo się przeraził i zapytał: "Któż zatem upolował zwierzę i przyniósł mi, abym jadł, zanim ty przyszedłeś, a ja mu pobłogosławiłem? To on otrzymał błogosławieństwo". 34 Gdy Ezaw usłyszał te słowa, wybuchnął płaczem pełnym goryczy i błagał swojego ojca: "Pobłogosław i mnie, mój ojcze!". 35 Izaak powiedział: "Twój brat podstępnie przyszedł i zabrał twoje błogosławieństwo".

36 Ezaw mówił: "Czy nie dlatego dano mu na imię Jakub? Przecież już dwa razy użył względem mnie podstępu: odebrał mi pierworództwo, a teraz przechwycił należne mi błogosławieństwo". I pytał ojca: "Nie zachowałeś dla mnie błogosławieństwa?". 37 Izaak odpowiedział Ezawowi: "Właśnie ustanowiłem go panem nad tobą i wszyscy jego krewni będą mu poddani. Zapewniłem mu obfitość pszenicy i moszczu. Cóż więc mogę dla ciebie zrobić, mój synu?". 38 Ezaw zapytał swojego ojca: "Mój ojcze, czy masz tylko jedno błogosławieństwo?". I prosił: "Mój ojcze, pobłogosław i mnie". Gdy to powiedział, głośno się rozpłakał. 39 A Izaak tak mu odpowiedział: "Twój kraj będzie z dala od żyznej ziemi i nie będziesz miał rosy z góry. 40 Będziesz żył z miecza i będziesz służył swojemu bratu. Ale gdy zapragniesz wolności, to zrzucisz jarzmo ze swojej szyi".

41 Odtąd Ezaw traktował Jakuba jak wroga z powodu błogosławieństwa, którego udzielił mu ojciec. Pomyślał więc: "Zbliżają się dni żałoby po moim ojcu wtedy zabiję mojego brata Jakuba". 42 Rebece doniesiono o zamiarach jej starszego syna. Kazała więc przywołać młodszego syna i rzekła mu: "Uważaj, bo twój brat Ezaw chce się zemścić i zabić cię. 43 Posłuchaj więc, synu, mojej rady. Zbierz się i uciekaj do mojego brata Labana, do Charanu. 44 Pozostań u niego przez pewien czas, aż minie gniew twojego brata. 45 A gdy ustąpi jego gniew na ciebie i gdy zapomni, co mu uczyniłeś, każę cię stamtąd sprowadzić. Dlaczego jednego dnia miałabym stracić was obu?".

46 Potem Rebeka powiedziała do Izaaka: "Sprzykrzyło mi się życie z Chetytami. Gdyby jeszcze Jakub wziął żonę z tego kraju, nie miałabym po co żyć".

Rdz 28,1–9

Lekcja 16: s. 11

1 Izaak przywołał więc Jakuba i pobłogosławił mu. Dał mu też nakaz: "Nie wybierzesz sobie żony spośród kobiet Kanaanu. 2 Wyrusz do Paddan-Aram, do domu Betuela, ojca twojej matki. Tam wybierz sobie żonę spośród córek Labana, brata twojej matki. 3 A Bóg Wszechmocny niech ci błogosławi. Niech cię uczyni płodnym i niech cię rozmnoży, abyś się stał ojcem wielu ludów. 4 I niech ci udzieli błogosławieństwa Abrahama, a potem twojemu potomstwu, abyś posiadł ziemię, w której żyjesz jako obcy, a którą niegdyś Bóg dał Abrahamowi". 5 Izaak odprawił więc Jakuba, a ten udał się do Paddan-Aram, do Labana, syna Betuela Aramejczyka, brata Rebeki, matki Jakuba i Ezawa.

6 Ezaw zauważył, że Izaak udzielił błogosławieństwa Jakubowi i wysłał go do Paddan-Aram, aby tam się ożenił, a błogosławiąc go, nakazał mu: "Nie ożenisz się z kobietą z Kanaanu". 7 Ezaw widział, że Jakub posłuchał rodziców i udał się do Paddan-Aram. 8 Zorientował się, że kobiety kananejskie nie podobały się jego ojcu Izaakowi. 9 Dlatego poszedł do Izmaela i oprócz żon, które już miał, wziął za żonę Machalat, córkę Izmaela, syna Abrahama, siostrę Nebajota.

Księga Wyjścia

Wj 20,3–17

Lekcja 16: s. 8, 9

3 Nie będziesz miał innych bogów oprócz Mnie. 4 Nie zrobisz sobie bożka. I żadnej podobiźnie, przedstawiającej to, co najwyżej na niebie, nisko na ziemi i w głębinach wód, 5 nie będziesz oddawał czci ani nie oddasz się w niewolę. Ja jestem PANEM, twoim Bogiem, Bogiem zazdrosnym. Za grzechy tych, którzy Mnie nienawidzą, wymierzam karę ich potomkom, nawet w trzecim i czwartym pokoleniu. 6 Tym zaś, którzy Mnie miłują i przestrzegają moich przykazań, okazuję miłosierdzie do tysięcznego pokolenia. 7 Nie będziesz wymawiał imienia PANA, twego Boga, bez szacunku, gdyż PAN nie pozostawi bez kary tego, kto wypowie Jego imię bez szacunku.

8 Pamiętaj o dniu szabatu, aby należycie go świętować. 9 Przez sześć dni będziesz wykonywał wszystkie swoje prace, 10 lecz siódmy dzień jest szabatem dla PANA, twego Boga. W tym dniu nie podejmiesz żadnej pracy ani ty, ani twój syn, ani twoja córka, ani twój sługa, ani twoja służąca, ani nawet bydło czy cudzoziemiec, który mieszka w twoim domu. 11 W ciągu sześciu dni bowiem PAN uczynił niebo i ziemię, morze i wszystko, co w nich istnieje, a siódmego dnia odpoczął. Dlatego PAN pobłogosławił dzień szabatu i wyróżnił go jako święty. 12 Czcij swojego ojca i matkę, abyś cieszył się długim życiem

13 Nie popełnisz morderstwa. 14 Nie dopuścisz się cudzołóstwa. 15 Nie będziesz kradł. 16 Nie złożysz kłamliwego zeznania przeciwko swojemu bliźniemu. 17 Nie będziesz pożądał dobytku swojego bliźniego. Nie będziesz pożądał jego żony, jego sługi, jego służącej, jego wołu, jego osła ani żadnej rzeczy, która należy do twojego bliźniego".

Wj 31,18

Lekcja 16: s. 8

18 Gdy oznajmił Mojżeszowi wszystko na górze Synaj, wręczył mu dwie tablice Świadectwa. Były to kamienne tablice napisane palcem Bożym.

Wj 34,1

Lekcja 16: s. 8

1 PAN powiedział do Mojżesza: "Wyciosaj dwie kamienne tablice, podobne do poprzednich, a Ja napiszę na nich te same słowa, jakie widniały na tablicach, które roztrzaskałeś.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 4,9.13–14

Lekcja 16: s. 2, 3, 8, 14

9 Tylko się strzeż i bardzo się pilnuj, abyś nie zapomniał o tych rzeczach, które widziałeś na własne oczy, i abyś był im wierny do końca swojego życia. Przekaż je swoim dzieciom i wnukom.

13 Oznajmił wam swoje przymierze, które nakazał zachowywać. Było to Dziesięć przykazań, które napisał na dwóch kamiennych tablicach. 14 Wtedy PAN polecił mi nauczyć was tych ustaw i nakazów, byście je wypełniali w kraju, który idziecie wziąć w posiadanie.

Pwt 5,16

Lekcja 16: s. 2

16 Czcij swojego ojca i matkę, jak ci nakazał PAN, twój Bóg, abyś cieszył się długim życiem i aby ci się dobrze powodziło na ziemi, którą ci daje PAN, twój Bóg.

Pwt 6,5–9.13–14.17.20–25

Lekcja 16: s. 1, 2, 3, 5, 8, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18

Pwt 20,25 (pobrano: Pwt 6,20-25): W druku: Pwt 4,9; 6,6-7; 20,25. Pwt 20 ma 20 wersetów; z kontekstu i ze str. 274 (Pwt 6,6-9.13-14.17.20-25) chodzi o Pwt 6,20-25.

5 Będziesz miłował PANA, twojego Boga, całym swoim sercem, całą swoją duszą i z całej swojej mocy. 6 Niech słowa, które ci dziś przekazuję, trwają w twoim sercu. 7 Wpoisz je swoim dzieciom i będziesz o nich mówił, przebywając w domu, idąc drogą, kładąc się spać i wstając ze snu. 8 Przywiąż je sobie do ręki jako znak i umieść pomiędzy oczami. 9 Wypisz je na odrzwiach domu i na twoich bramach.

13 Będziesz się bał PANA, twojego Boga, Jemu będziesz służył i na Jego imię będziesz przysięgał. 14 Nie możesz pójść za innymi bogami, za bóstwami narodów, które was otaczają,

17 Macie pilnie zachowywać przykazania, polecenia i ustawy, które dał wam PAN, wasz Bóg.

20 Jeśli w przyszłości syn cię zapyta: «Co znaczą te polecenia, ustawy i nakazy, jakie zlecił wam PAN, nasz Bóg?», 21 odpowiesz mu: «Byliśmy niewolnikami faraona w Egipcie, ale PAN wyprowadził nas stamtąd mocną ręką. 22 PAN na naszych oczach zdziałał wielkie i pełne grozy znaki oraz cuda przeciw Egiptowi, faraonowi i całemu jego ludowi. 23 Nas zaś wyprowadził stamtąd, by nas wprowadzić do ziemi, którą przysiągł dać naszym przodkom. 24 Wtedy PAN

rozkazał nam wypełniać te wszystkie ustawy, bać się PANA, naszego Boga, aby nam się dobrze powodziło przez wszystkie dni życia, tak jak to się dzieje dzisiaj.

25 Nasza prawość będzie więc polegała na tym, że będziemy pilnie przestrzegać tych wszystkich przykazań PANA, naszego Boga, tak jak nakazał.

Pwt 11,19.26–28

Lekcja 16: s. 8, 15

19 Nauczcie ich wasze dzieci i mówcie o nich przebywając w domu, idąc drogą, kładąc się spać i wstając ze snu.

26 Patrzcie! Oto dziś kładę przed wami błogosławieństwo i przekleństwo. 27 Błogosławieństwo - jeżeli będziecie posłuszni przykazaniom PANA, waszego Boga, które dziś wam daję. 28 Przekleństwo - jeżeli nie będziecie posłuszni przykazaniom PANA, waszego Boga, i zejdziecie z drogi, którą dziś wam nakazałem, aby pójść za innymi bogami, których nie znacie.

Pwt 21,18–21

Lekcja 16: s. 2

18 Gdyby ktoś miał nieposłusznego i krnąbrnego syna, który nie słucha ani ojca, ani matki, a choć go karcili, to nadal ich nie słucha, 19 wtedy ojciec i matka go pochwycą i zaprowadzą do starszych miasta, do bramy tej miejscowości, 20 i powiedzą do starszych miasta: «Nasz syn jest nieposłuszny i krnąbrny, nie słucha naszych upomnień, jest rozpustnikiem i pijakiem». 21 Wtedy wszyscy mieszkańcy miasta będą go kamienować, aż umrze. Tak usuniecie zło spośród was, a cały Izrael, słysząc o tym, zatrwoży się.

Księga Psalmów

Ps 19,8–12

Lekcja 16: s. 2, 5, 15

8 Prawo PANA jest doskonałe, daje ludziom pokrzepienie. Świadectwo PANA jest wiarygodne, ono daje mądrość ludziom prostym. 9 Nakazy PANA są prawe, rozweselają serce. Przykazanie PANA jest jasne, oświeca oczy. 10 Bojaźń PANA jest czysta, trwa na wieki. Sądy PANA są słuszne, wszystkie są sprawiedliwe. 11 Godniejsze pożądania niż złoto i mnóstwo drogich kamieni, słodsze od miodu, od słodyczy, która sączy się z plastra. 12 Także Twój sługa jest o nich pouczony, a kto je zachowuje, otrzyma wielką nagrodę.

Ps 24,1

Lekcja 16: s. 11

1 Psalm Dawida. Do PANA należy ziemia i wszystko, co ją napełnia, cały świat i jego mieszkańcy.

Ps 27,11

Lekcja 16: s. 13

11 PANIE, ukarz mi drogę, którą mam chodzić i na przekór mym prześladowcom prowadź mnie prostą ścieżką.

Ps 37,4–5

Lekcja 16: s. 7

4 Znajdź rozkosz w PANU, a On spełni pragnienia twego serca. 5 Skieruj do PANA swe kroki, ufaj Mu, a On będzie działał.

Ps 51,14–15

Lekcja 16: s. 14

14 Daj mi się cieszyć Twoim zbawieniem i umocnij mnie duchem ochoczym. 15 Pouczę nieprawych o Twoich drogach i wrócą do Ciebie grzesznicy.

Ps 103,10–14

Lekcja 16: s. 9

10 Nie postępuje z nami według grzechów naszych, nie odpłaca nam według naszych nieprawości. 11 Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak wielka jest Jego łaska dla bogobojnych. 12 Jak daleko jest wschód od zachodu, tak oddalił od nas nasze grzechy. 13 Jak ojciec lituje się nad dziećmi, tak PAN lituje się nad swymi czcicielami. 14 Wie dobrze, z czego zostaliśmy stworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem.

Ps 115,1

Lekcja 16: s. 16

1 Nie nam, o PANIE, nie nam, lecz Twemu imieniu daj chwałę za Twoją łaskę i wierność.

Ps 119,66

Lekcja 16: s. 14

66 Naucz mnie dobroci, karności i wiedzy, bo zawierzyłem nakazom Twoim.

Ps 127,3

Lekcja 16: s. 2, 11

3 Oto dzieci są darem PANA, a owoc łona zapłatą.

Księga Przysłów

Prz 1,2–5.7–8

Lekcja 16: s. 13, 14

2 służące do poznania mądrości i karności, do
zrozumienia pouczeń o umiejętności, 3 do
zdobycia obyczajów, sprawiedliwości,
praworządności i uczciwości. 4 Dzięki nim
niedoświadczeni nabierają rozwagi, a młodzieńcy
uzyskują wiedzę i zdolność rozeznania. 5 Niech
słucha ich mądry i pomnaża swą wiedzę, a
pojętny nabywa biegłości.

7 Bojaźń PANA jest początkiem wiedzy, ale głupcy
gardzą mądrością i nauką. 8 Słuchaj, mój synu,
upomnień ojcowskich i nie lekceważ pouczeń
swej matki,

Prz 3,1–12

Lekcja 16: s. 2, 5, 14

1 Synu mój, nie zapominaj o moim pouczeniu, miej
zawsze w pamięci moje przykazania. 2 Jeśli
będziesz im posłuszny, będziesz żył długo i
spokojnie. 3 Nie pozwól, byś zagubił miłość i
wierność, zawieś je sobie na szyi, zapisz na
tablicy swego serca. 4 Wtedy znajdziesz
życzliwość i uznanie w oczach Boga i ludzi. 5
Zaufaj PANU całym sercem, a nie polegaj na swej
umiejętności.

6 W całym twoim postępowaniu staraj się Go
rozpoznać, a On wyrówna twoje ścieżki. 7 Nie
bądź taki mądry we własnych oczach, trwaj w
bojaźni PANA i wystrzegaj się zła. 8 To da moc
twemu ciału i twardość twoim kościom. 9 Uczcij
PANA swoim majątkiem i pierwocinami ze
wszystkich twych plonów. 10 Wtedy twe spichlerze
będą napełnione i twoje tłocznie będą ociekać
moszczem.

11 Nie gardź, mój synu, karceniem PANA i nie
zniechęcaj się Jego upomnieniem, 12 bo kogo PAN
kocha, tego karci, jak ojciec syna, którego darzy
życzliwością.

Prz 4,1.13.20–21

Lekcja 16: s. 13, 15

1 Słuchajcie, synowie, karcenia ojcowskiego,
dołóżcie starań, by posiąść umiejętność.

13 Trwaj w karności, nie odstępuj od niej, postępuj
mądrze, bo dzięki temu będziesz żył długo.

20 Synu mój, uważaj na me słowa, nadstaw uszu
na moje pouczenia. 21 Niech nie schodzą ci one
sprzed oczu, zachowaj je w głębi swego serca.

Prz 5,1–2

Lekcja 16: s. 14

1 Synu mój, słuchaj uważnie tego, co mówię o
mądrości, nakłoń ucha na to, co mówię o
roztropności, 2 abyś umiał postępować przezornie
i aby w twoich ustach znalazły się mądre słowa.

Prz 6,20.23

Lekcja 16: s. 9, 17, 18

20 Zachowaj, mój synu, przykazania ojca i nie
odrzucaj pouczeń matki.

23 Bo przykazanie jest lampą, pouczenie -
światłem, a karcące upomnienie - drogą życia.

Prz 8,32–36

Lekcja 16: s. 13, 15

32 Teraz więc słuchajcie mnie, synowie!
Szczęśliwi, którzy idą drogami wytyczonymi
przeze mnie! 33 Słuchajcie karcenia, abyście się
stali mądrzy, nie lekceważcie go! 34 Szczęśliwy
człowiek, który mnie słucha i dzień w dzień u
drzwi moich czuwa, pilnując mej bramy! 35 Bo kto
mnie znalazł, ten znalazł życie, a PAN darzy go
swą życzliwością. 36 Ale kto mnie obraża, ten
niszczy swe życie. Wszyscy, którzy mnie
nienawidzą, śmierć kochają".

Prz 9,10

Lekcja 16: s. 13

10 Początkiem mądrości jest bojaźń PANA,
poznanie Świętego umiejętnością rozeznania.

Prz 10,1.17

Lekcja 16: s. 1, 13

1 Przysłowia Salomona. Mądry syn jest radością
ojca, ale głupi syn jest zgryzotą matki.

17 Kto przestrzega karności, jest na ścieżce życia,
ale kto lekceważy upomnienie, zdąża na
manowce.

Prz 12,18

Lekcja 16: s. 11

18 Bywa, że ktoś rani słowem jak mieczem, lecz
język mądrych uzdrawia.

Prz 13,1.18.24

Lekcja 16: s. 1, 2, 12

1 Syn jest mądry, gdy ojciec go karci, ale szyderca
nie słucha upomnienia.

18 Kto gardzi karceniem, wybiera nędzę i hańbę,
kto słucha upomnienia, zyskuje szacunek.

[24] Kto oszczędza rózgi, nienawidzi syna, a kto go kocha, wdraża go do karności.

Prz 14,7.12.15

Lekcja 16: s. 2, 5, 7, 15

[7] Odsuń się od głupiego człowieka, nie znajdziesz u niego ust przekazujących wiedzę.

[12] Niekiedy wydaje się człowiekowi, że droga jest prosta, lecz na końcu się okazuje, że wiedzie do śmierci.

[15] Niedoświadczony wierzy każdemu słowu, ale rozważny czuwa nad swymi krokami.

Prz 15,1.10.33

Lekcja 16: s. 2, 8, 9, 12

[1] Łagodna odpowiedź uśmierza zapalczywość, a obraźliwe słowo wzmaga gniew.

[10] Kto zbacza ze ścieżki, poniesie surową karę, a kto nienawidzi upomnienia, ten umrze.

[33] Bojaźń PANA jest szkołą mądrości, a chwałę poprzedza pokora.

Prz 16,2–3.18.25–28.32

Lekcja 16: s. 2, 5, 6, 7

[2] Wszystkie drogi człowieka jemu samemu wydają się czyste, ale PAN nawet duchy osądza. [3] Powierz PANU swoją sprawę, a spełnią się twoje zamierzenia.

[18] Przed upadkiem pojawia się pycha, a przed potknięciem - duch wyniosłości.

[25] Niekiedy wydaje się człowiekowi, że droga jest prosta, lecz na końcu okazuje się, że wiedzie do śmierci. [26] Głód robotnika działa na jego korzyść, zgłodniałe usta skłaniają go do pracy. [27] Człowiek nikczemny knuje zło, na jego wargach jakby ogień płonął. [28] Człowiek obłudny wznieca kłótnie, a plotkarz rozdziela przyjaciół.

[32] Więcej wart cierpliwy niż siłacz, ten, kto panuje nad sobą, wart więcej niż zdobywca miasta.

Prz 17,25

Lekcja 16: s. 1

[25] Głupi syn jest zmartwieniem ojca i goryczą tej, która go urodziła.

Prz 18,17

Lekcja 16: s. 6

[17] Kto pierwszy przedstawia swą sprawę, zdaje się mieć słuszność, ale kiedy głos zabierze przeciwnik, zaczyna się spór.

Prz 19,18.20

Lekcja 16: s. 2, 5, 9, 12

[18] Karć swego syna, bo jeszcze jest nadzieja, ale uważaj, by nie zadać mu śmierci.

[20] Słuchaj rady i przyjmij karcenie, abyś w końcu stał się mądry.

Prz 20,3.9–11

Lekcja 16: s. 5, 9, 11

[3] Sławę zyskuje człowiek, który przerywa spór, ale każdy głupiec lubi się kłócić.

[9] Któż mógłby powiedzieć: Mam czyste serce, jestem wolny od grzechu? [10] Podwójne ciężarki i podwójne miary: wszelkie fałszerstwo budzi w PANU odrazę. [11] Już młodzieńca można poznać po działaniu, gdy się zbada, czy jego czyny są czyste i prawe.

Prz 21,2–4

Lekcja 16: s. 5

[2] Człowiekowi wydaje się, że każda jego droga jest prosta, ale PAN bada serce. [3] Postępowanie zgodne ze sprawiedliwością i prawem znaczy dla PANA więcej niż ofiara. [4] Wyniosłe oczy i dumne serce są podatnym gruntem dla grzechu bezbożnych.

Prz 22,6.15

Lekcja 16: s. 1, 2, 7, 9, 13, 14, 17, 18

[6] Ucz dziecko właściwego postępowania, a nawet w starości nie zejdzie z dobrej drogi.

[15] W sercu młodzieńca tkwi głupota, ale rózga karności wypędzi ją stamtąd.

Prz 23,13–14.19.22

Lekcja 16: s. 2, 9, 12

[13] Nie skąp chłopcu kary, bo kiedy uderzysz go rózgą, nie umrze. [14] Zadasz mu ból, ale jego życie uchronisz od krainy umarłych.

[19] Słuchaj, mój synu, bądź mądry, kieruj swoje serce na prostą drogę.

[22] Słuchaj ojca, który dał ci życie, i nie gardź matką nawet w jej starości.

Prz 24,23

Lekcja 16: s. 11

[23] Te nauki także pochodzą od mędrców: Niedobrze jest kierować się w sądzie ludzkimi względami.

Prz 25,11–12.28

Lekcja 16: s. 6, 14

11 Złote jabłka zdobiące srebrne naczynia - to słowa wypowiedziane w stosownym czasie. 12 Złoty pierścień i naszyjnik ze szczerego złota - to upomnienie mędrca skierowane do uszu słuchającego.

28 Jak zburzone miasto bez murów, tak człowiek, który nie panuje nad swoim duchem.

Prz 27,2

Lekcja 16: s. 10

2 Niech cię inni chwalą, a nie twoje usta, ktoś obcy, a nie własne wargi.

Prz 28,26

Lekcja 16: s. 2

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

26 Kto polega na własnym rozumie, jest głupcem, a kto się kieruje mądrością, znajdzie ocalenie.

Prz 29,15.17

Lekcja 16: s. 1, 9

15 Rózga i upomnienie udzielają mądrości, a zuchwały młodzieniec przynosi wstyd matce.

17 Karć swego syna, a będziesz się cieszył i twoja dusza odczuje zadowolenie.

Księga Koheleta

Koh 8,11

Lekcja 16: s. 9, 12

11 Ponieważ nie wydaje się natychmiast wyroku za złe czyny, ludzkie serce pozostaje bardzo skłonne do czynienia zła.

Koh 12,13–14

Lekcja 16: s. 2

13 A oto ostatnie słowo po wszystkim, czego wysłuchałeś: Boga się bój i przestrzegaj Jego przykazań, bo to jest cały człowiek. 14 Ponieważ wszystkie czyny Bóg przywoła na sąd, również i te ukryte: zarówno dobre, jak i złe.

Księga Izajasza

Iz 55,8–11

Lekcja 16: s. 2, 7

8 Bo moje myśli nie są waszymi myślami, a wasze drogi nie są moimi drogami - wyrocznia PANA. 9 Bo jak niebo góruje nad ziemią, tak drogi moje górują nad waszymi, a moje myśli nad waszymi myślami! 10 Bo deszcz i śnieg spadają z nieba nie po to, by tam wrócić, lecz aby nawodnić ziemię, użyźnić ją i zapewnić urodzaj, aby mogła dać nasienie siewcy i dostarczyć chleb spożywającemu. 11 Tak samo jest z moim słowem. Wychodzi ono z ust moich, nie po to, by wrócić do Mnie bezowocnie, lecz aby wypełnić moją wolę i spełnić to, z czym je posłałem.

Iz 64,6

Lekcja 16: s. 5

6 Wszyscy staliśmy się jak rzeczy nieczyste, cała nasza sprawiedliwość jak splamione ubranie. Wszyscy zwiędliśmy jak liście, a nasze winy uniosły nas jak wiatr

Księga Jeremiasza

Jr 17,9

Lekcja 16: s. 5

9 W sercu człowieka rodzi się podstęp. Któż może poznać jego myśli?

Księga Ezechiela

Ez 18,4–20.23.30–32

Lekcja 16: s. 11, 14, 17, 18

4 Bo każde życie ludzkie zależy ode Mnie. Moje jest życie ojca i życie syna. Każdy jednak, kto grzeszy, umrze. 5 Człowiek sprawiedliwy to ten, który zachowuje prawo i sprawiedliwość: 6 Nie ucztuje na wzniesieniach kultowych, nie zwraca oczu ku bożkom ludu izraelskiego, nie hańbi żony swojego bliźniego, nie współżyje z żoną w czasie jej nieczystości, 7 nikogo nie uciska, zwraca dłużnikowi jego zastaw, nie kradnie, dzieli się chlebem z głodnym, nagiego przyodziewa, 8 nie pożycza na lichwę, nie pobiera procentu, nie przykłada swej ręki do nieprawości, daje sprawiedliwy wyrok w sporach między ludźmi,

9 postępuje według moich nakazów, przestrzega moich praw, aby dochować wierności. Taki człowiek jest sprawiedliwy i na pewno będzie żył - wyrocznia Pana BOGA. 10 Lecz jeśli jego syn będzie przestępcą, który przelewa krew i

dopuszcza się jednego z tych wykroczeń, [11] choć ojciec nie uczynił żadnej z tych rzeczy - to znaczy ucztuje na wzniesieniach kultowych, hańbi żonę swojego bliźniego, [12] uciska ubogiego i potrzebującego, kradnie, nie oddaje rzeczy wziętej w zastaw, ku bożkom zwraca swoje oczy, popełnia obrzydliwe czyny, [13] pożycza na lichwę i pobiera procent - na pewno nie będzie żył. Jeśli popełnia te obrzydliwe czyny, na pewno umrze i swoją krwią odpowie za wszystko.

[14] Gdyby jednak miał syna, który widział wszystkie grzechy popełnione przez swojego ojca i chociaż je zobaczył, nic podobnego nie uczynił - to znaczy [15] nie ucztował na wzniesieniach kultowych, nie zwracał oczu ku bożkom domu Izraela, nie hańbił żony swojego bliźniego, [16] nikogo nie uciskał, nie brał zastawu, nie kradł, dzielił się chlebem z głodnym, przyodziewał nagiego, [17] nie przykładał swojej ręki do nieprawości, nie pożyczał na lichwę, nie pobierał procentu, wypełniał moje prawo i postępował według moich nakazów - taki człowiek nie umrze z powodu winy swojego ojca. Na pewno będzie żył. [18] Jego ojciec natomiast, ponieważ stosował przemoc, kradł i czynił to, co pośród jego ludu nie było dobre, umrze z powodu własnej winy.

[19] Zapytacie: Dlaczego syn nie odpowiada za winy ojca? Bo jeśli syn przestrzegał prawa i postępował sprawiedliwie, zachowywał wszystkie moje nakazy i wypełniał je, to na pewno będzie żył. [20] Umrze tylko ten człowiek, który grzeszy. Syn nie odpowiada za winy ojca i ojciec nie odpowiada za winy syna. Prawego spotka nagroda za jego sprawiedliwość, a bezbożnego dosięgnie kara za jego niegodziwość.

[23] Czy rzeczywiście pragnę śmierci bezbożnego - wyrocznia Pana BOGA? Czy raczej nie tego, by porzucił swoje grzeszne postępowanie i żył?

[30] Dlatego każdego z was, ludu izraelski, osądzę według jego postępowania - wyrocznia Pana BOGA. Nawróćcie się i odstąpcie od wszystkich waszych przestępstw. Niech nie będą one dla was powodem do grzechu. [31] Odrzućcie od siebie wszystkie przestępstwa, które popełniliście, i uczyńcie sobie nowe serce i nowego ducha! Dlaczego mielibyście umrzeć, ludu izraelski? [32] Przecież nie pragnę śmierci śmiertelnika - wyrocznia Pana BOGA. Nawróćcie się więc, abyście pozostali przy życiu!

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 4,18–22

Lekcja 16: s. 16

[18] Gdy szedł brzegiem Jeziora Galilejskiego, zobaczył dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i jego brata, Andrzeja. Zarzucali sieci w jezioro, gdyż byli rybakami. [19] Powiedział do nich: "Pójdźcie za Mną, a sprawię, że będziecie łowić ludzi. [20] Oni natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim. [21] A gdy szedł dalej, zobaczył dwóch innych braci: Jakuba, syna Zebedeusza, i jego brata, Jana. Byli w łodzi ze swym ojcem Zebedeuszem i naprawiali sieci. Ich także powołał, [22] a oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim.

Mt 5,23–24.37.43–48

Lekcja 16: s. 10, 11, 12

[23] Jeżeli więc przyniesiesz swoją ofiarę na ołtarz i przypomnisz sobie, że twój brat ma coś przeciwko tobie, [24] zostaw przed ołtarzem ofiarę i najpierw idź pojednać się z bratem. Potem wróć i złóż ofiarę.

[37] Niech wasza mowa będzie: tak - tak, nie - nie, a wszystko ponad to - pochodzi od Złego.

[43] Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego a nieprzyjaciela będziesz nienawidził. [44] A Ja wam mówię: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za waszych prześladowców, [45] abyście byli synami waszego Ojca, który jest w niebie. On sprawia, że słońce wschodzi dla złych i dobrych i zsyła deszcz dla sprawiedliwych i niesprawiedliwych. [46] Jeśli bowiem miłujecie tylko tych, którzy was miłują, jakiej zapłaty możecie się spodziewać? Czy i celnicy tego nie czynią? [47] I jeśli pozdrawiacie tylko swoich bliskich, to cóż szczególnego czynicie? Czy i poganie tak nie postępują?

[48] Bądźcie więc tak doskonali, jak doskonały jest wasz Ojciec Niebieski.

Mt 7,1–5.24–27

Lekcja 16: s. 5, 7, 11, 14, 15, 17, 18

[1] Nie osądzajcie, abyście nie byli osądzeni. [2] W jaki bowiem sposób sami osądzacie, tak i was osądzą. Jaką miarą mierzycie, taką i wam odmierzą. [3] Dlaczego widzisz drzazgę w oku swego brata, a w swoim oku nie dostrzegasz belki? [4] Albo jak możesz powiedzieć swemu bratu: «Pozwól, że wyjmę drzazgę z twojego oka», gdy ty sam masz w swoim oku belkę? [5] Obłudniku! Wyjmij najpierw belkę z własnego oka, a wtedy przejrzysz i będziesz mógł wyjąć drzazgę z oka twojego brata.

[24] Każdy, kto słucha tych moich słów i wprowadza je w czyn, jest podobny do człowieka rozsądnego, który zbudował dom na skale. [25] Spadł ulewny deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się silne wiatry i uderzyły w ten dom. Ale on nie runął, bo zbudowany był na skale. [26] Każdy, kto słucha tych moich słów, ale nie wprowadza ich w czyn, podobny jest do człowieka głupiego, który dom zbudował na piasku. [27] Spadł ulewny deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się silne wiatry i uderzyły w ten dom, a on się zawalił. A upadek jego był wielki.

Mt 8,18–27

Lekcja 16: s. 16

[18] Gdy Jezus zobaczył gromadzący się wokół Niego tłum, polecił przeprawić się na drugą stronę jeziora. [19] Wtedy przyszedł do Niego pewien nauczyciel Pisma i powiedział: "Nauczycielu, pójdę za Tobą, dokądkolwiek się udasz. [20] Jezus mu odpowiedział: "Lisy mają nory, a ptaki - gniazda, tylko Syn Człowieczy nie ma gdzie położyć głowy. [21] A inny Jego uczeń powiedział: "Panie, pozwól mi najpierw pójść pogrzebać mojego ojca. [22] Ale Jezus odparł: "Pójdź za Mną, a umarli niech grzebią swoich umarłych.

[23] Potem wsiadł do łodzi, a za Nim poszli Jego uczniowie. [24] Nagle zerwała się na jeziorze tak wielka burza, że fale zalewały łódź. A On spał. [25] Zaczęli Go budzić i krzyczeli: "Panie, ratuj! Giniemy!. [26] Odpowiedział im: "Ludzie słabej wiary, czemu się boicie?. Potem wstał, zgromił wichry i jezioro i zapanowała głęboka cisza. [27] A ludzie dziwili się i pytali: "Kimże On jest, że nawet wichry i jezioro są Mu posłuszne?.

Mt 9,9–13

Lekcja 16: s. 16

[9] Gdy Jezus odchodził stamtąd, zobaczył człowieka, który pobierał cło. Miał na imię Mateusz. Powiedział do niego: "Pójdź za Mną!. A on wstał i poszedł za Nim. [10] Gdy Jezus siedział w domu przy stole, wielu celników i grzeszników przyszło i usiadło z Nim oraz z Jego uczniami. [11] Zobaczyli to faryzeusze i pytali Jego uczniów: "Dlaczego wasz Nauczyciel spożywa posiłek wspólnie z celnikami i grzesznikami?. [12] Gdy On to usłyszał, powiedział: "Lekarz nie jest potrzebny zdrowym, lecz chorym. [13] Idźcie i starajcie się zrozumieć, co znaczy: Miłosierdzia chcę, a nie ofiary. Bo nie przyszedłem powoływać sprawiedliwych, ale grzeszników.

Mt 10,1–42

Lekcja 16: s. 16

[1] Przywołał dwunastu uczniów i dał im władzę nad duchami nieczystymi, aby mogli je wyrzucać i uzdrawiać wszystkie choroby oraz dolegliwości. [2] Takie są imiona dwunastu apostołów: pierwszy Szymon, zwany Piotrem, i jego brat Andrzej, Jakub, syn Zebedeusza, i jego brat Jan, [3] Filip i Bartłomiej, Tomasz i celnik Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Tadeusz, [4] Szymon Kananejczyk i Judasz Iskariota, który Go później zdradził. [5] Tych Dwunastu Jezus posłał i nakazał im: "Nie chodźcie do pogan i omijajcie miasta samarytańskie.

[6] Idźcie natomiast do zagubionych owiec z narodu izraelskiego. [7] Idźcie i głoście: Nadchodzi już królestwo niebieskie. [8] Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych i wyrzucajcie demony. Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie. [9] Nie troszczcie się o to, by mieć przy sobie złoto, srebro czy miedziaki. [10] Nie bierzcie też w drogę torby podróżnej ani dwóch ubrań, ani sandałów, ani laski. Bo ten, kto pracuje, ma prawo do utrzymania.

[11] Kiedy wejdziecie do jakiegoś miasta lub wsi, dowiedzcie się, kto tam jest godny szacunku. U niego się zatrzymajcie dopóki nie odejdziecie. [12] Gdy zaś wejdziecie do domu, pozdrówcie go. [13] Jeśli dom na to zasługuje, niech przyjdzie do niego wasz pokój; jeśli na to nie zasługuje, niech wasz pokój do was powróci. [14] Jeżeli w jakimś domu lub mieście was nie przyjmą i nie zechcą słuchać waszych słów, wtedy wyjdźcie stamtąd i strząśnijcie proch z waszych nóg. [15] Zapewniam was: Lżej będzie ziemiom Sodomy i Gomory w dniu sądu niż temu miastu.

[16] Oto Ja was posyłam jak owce między wilki. Bądźcie więc przezorni jak węże i nieskazitelni jak gołębie. [17] Ale strzeżcie się ludzi, bo będą was wydawać sądom i chłostać w synagogach. [18] Ze względu na Mnie będą prowadzić was przed namiestników i królów, abyście dali świadectwo wobec nich i pogan. [19] A gdy staniecie przed sądem, nie martwcie się o to, co i jak macie mówić. Właśnie wtedy będzie wam dane, co macie mówić, [20] bo nie wy będziecie mówili, ale Duch waszego Ojca przemówi przez was.

[21] Brat wyda na śmierć brata, a ojciec dziecko. Dzieci wystąpią przeciwko rodzicom i wydadzą ich na śmierć. [22] Będziecie znienawidzeni przez wszystkich z powodu mojego imienia. Lecz ten, kto wytrwa do końca, będzie zbawiony. [23] Gdy was będą prześladować w jakimś mieście, uciekajcie

do innego. Zapewniam was: nie zdążycie obejść wszystkich miast izraelskich, zanim nadejdzie Syn Człowieczy. [24] Uczeń nie przewyższa nauczyciela ani sługa swego pana. [25] Wystarczy, że uczeń stanie się jak jego nauczyciel, a sługa jak jego pan. Jeżeli Belzebubem nazwali gospodarza, to tym bardziej jego domowników.

[26] Dlatego nie bójcie się ich, gdyż wszystko, co jest ukryte, będzie ujawnione, a o tym, co tajemne, wszyscy się dowiedzą. [27] To, co wam mówię w ciemności, opowiadajcie w świetle, a co słyszycie na ucho, rozgłaszajcie publicznie. [28] Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, gdyż duszy zabić nie mogą. Bójcie się natomiast Tego, który i ciało, i duszę może oddać na potępienie. [29] Czyż nie sprzedaje się dwóch wróbli za drobną monetę? A jednak żaden z nich nie spadnie na ziemię wbrew woli waszego Ojca. [30] Jeśli zaś chodzi o was, to nawet wasze włosy na głowie są wszystkie policzone.

[31] Nie bójcie się więc! Wy jesteście warci więcej niż wiele wróbli. [32] Kto się przyzna do Mnie przed ludźmi, do tego i Ja się przyznam przed moim Ojcem, który jest w niebie. [33] Ale jeśli ktoś się Mnie wyprze przed ludźmi, tego i Ja się wyprę przed moim Ojcem, który jest w niebie. [34] Nie myślcie, że przyszedłem przynieść pokój na ziemię. Nie przyszedłem przynieść pokoju, ale miecz. [35] Przyszedłem poróżnić syna z ojcem, córkę z matką, a synową z teściową.

[36] Nieprzyjaciółmi człowieka staną się jego domownicy. [37] Jeżeli ktoś kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godny. Podobnie jeśli ktoś kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godny. [38] Kto nie bierze swego krzyża i nie naśladuje Mnie, nie jest Mnie godny. [39] Ten, kto znajduje swoje życie, straci je; ten zaś, kto traci swoje życie z mojego powodu, znajdzie je. [40] Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał.

[41] Kto przyjmuje proroka, dlatego że jest on prorokiem, otrzyma zapłatę proroka. A kto przyjmuje sprawiedliwego, dlatego że jest on sprawiedliwy, otrzyma zapłatę sprawiedliwego. [42] Zapewniam was: Jeśli ktoś poda choćby kubek zimnej wody jednemu z tych najmniejszych ze względu na to, że jest moim uczniem, nie utraci swojej zapłaty.

Mt 11,1.27

Lekcja 16: s. 5, 16

[1] Gdy Jezus skończył udzielać pouczeń dwunastu uczniom, odszedł stamtąd, aby głosić naukę w miastach.

[27] Mój Ojciec przekazał Mi wszystko i nikt nie zna Syna jak tylko Ojciec. Nikt nie zna też Ojca jak tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić.

Mt 14,13–21

Lekcja 16: s. 16

[13] Gdy Jezus to usłyszał, odpłynął stamtąd łodzią na miejsce niezamieszkałe. Tłumy dowiedziały się o tym i poszły za Nim. [14] Kiedy wysiadł z łodzi, zobaczył wielką rzeszę ludzi. Ulitował się nad nimi i uzdrowił chorych. [15] Wieczorem podeszli do Niego uczniowie i rzekli: "Miejsce to jest odludne i jest już późno. Odeślij ludzi do wsi, aby kupili sobie żywności. [16] Lecz Jezus odpowiedział: "Nie muszą odchodzić. Wy dajcie im jeść!. [17] A oni na to: "Mamy tylko pięć chlebów i dwie ryby.

[18] Wtedy On polecił: "Przynieście Mi je tutaj!. [19] I rozkazał ludziom usiąść na trawie. Wziął pięć chlebów i dwie ryby, spojrzał w niebo i odmówił modlitwę uwielbienia. Potem łamał chleby i dawał uczniom, a oni ludziom. [20] Wszyscy jedli do syta, a zebranymi resztkami napełniono dwanaście koszy. [21] Tych zaś, którzy jedli, było około pięciu tysięcy mężczyzn, nie licząc kobiet i dzieci.

Mt 18,2–7.21–22.35

Lekcja 16: s. 8, 9, 12, 14

[2] A On przywołał dziecko, postawił je między nimi [3] i powiedział: "Zapewniam was: Jeśli się nie zmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. [4] Kto więc się stanie tak mały, jak to dziecko, ten będzie największy w królestwie niebieskim. [5] I kto jedno takie dziecko przyjmuje w moje imię, Mnie przyjmuje. [6] Ale jeśli ktoś byłby przyczyną upadku jednego z tych małych, którzy wierzą we Mnie, lepiej byłoby dla niego, aby mu zawieszono kamień młyński na szyi i utopiono w głębinie morskiej.

[7] Biada światu, który stwarza okazje do upadku. Wprawdzie muszą pojawiać się przyczyny zwątpienia, ale biada człowiekowi, który innych doprowadza do upadku.

[21] Wtedy podszedł Piotr i zapytał: "Panie, ile razy mam przebaczyć bratu, jeśli wobec mnie zawini? Czy aż siedem razy?. [22] Jezus mu odpowiedział: "Nie twierdzę, że siedem, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy.

35 Podobnie postąpi z wami mój Ojciec, który jest w niebie, jeśli każdy z was szczerze nie przebaczy swojemu bratu.

Mt 19,5–6

Lekcja 16: s. 7

5 I dodał: "Z tego powodu mężczyzna opuści ojca i matkę, a połączy się ze swoją żoną. I staną się dwoje jednym ciałem. 6 I tak już nie są dwoje, ale jedno ciało. Tego więc, co Bóg złączył, człowiek niech nie rozdziela!.

Mt 20,25–28

Lekcja 16: s. 8, 11

25 Jezus przywołał ich do siebie i powiedział: "Wiecie o tym, że rządzący uciskają ludzi, a wielcy dają im odczuć swoją władzę. 26 Nie tak ma być między wami. Jeśli ktoś z was chce być wielki, niech będzie waszym sługą. 27 A jeśli ktoś z was chce być pierwszy między wami, niech się stanie waszym niewolnikiem. 28 Tak jak Syn Człowieczy, który nie przyszedł po to, aby Mu służono, lecz aby służyć i oddać swoje życie jako okup za wielu.

Mt 22,37–39

Lekcja 16: s. 8, 15

37 On odpowiedział: "Będziesz miłował Pand, swego Boga, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie jest podobne do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.

Mt 25,14–29

Lekcja 16: s. 8

14 Będzie też podobnie jak z człowiekiem, który wybierał się w podróż. Zawołał swoje sługi i powierzył im swój majątek. 15 Jednemu dał pięć talentów", drugiemu dwa, a trzeciemu jeden; każdemu według jego zdolności. I wyjechał. 16 Ten, który otrzymał pięć talentów, natychmiast puścił je w obieg i zyskał drugie pięć. 17 Podobnie i ten, który otrzymał dwa, zyskał drugie dwa. 18 Ten zaś, który otrzymał jeden, wykopał dół w ziemi i ukrył pieniądze swego pana.

19 Po dłuższym czasie pan powrócił i zaczął rozliczać się ze sługami. 20 Najpierw przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł drugie pięć i powiedział: «Panie! Dałeś mi pięć talentów. Oto zyskałem pięć następnych». 21 Pan powiedział do niego: «Dobrze, sługo dobry i wierny. Byłeś wierny w drobnych sprawach, nad wieloma cię postawię. Wejdź, aby radować się ze swoim panem». 22 Przyszedł następnie ten, który otrzymał dwa talenty, i powiedział: «Panie! Dałeś mi dwa talenty. Oto zyskałem dwa następne». 23 Pan powiedział do niego: «Dobrze, sługo dobry i wierny. Byłeś wierny w drobnych sprawach, nad wieloma cię postawię. Wejdź, aby radować się ze swoim panem».

24 Przyszedł wreszcie ten, który otrzymał jeden talent i powiedział: «Panie! Wiedziałem, że jesteś człowiekiem wymagającym. Chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzie nie rozsypałeś. 25 Bałem się ciebie i dlatego ukryłem talent w ziemi. Oto masz, co twoje». 26 Wtedy pan mu odpowiedział: «Sługo zły i leniwy. Wiedziałeś, że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać tam, gdzie nie rozsypałem. 27 Powinieneś był więc przekazać pieniądze bankierom, a ja po powrocie odebrałbym je z zyskiem. 28 Dlatego zabierzcie mu talent i dajcie temu, który ma dziesięć talentów.

29 Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane i będzie miał w nadmiarze. Temu zaś, kto nie ma, zostanie zabrane nawet to, co ma.

Mt 28,18–20

Lekcja 16: s. 14, 16

18 A Jezus podszedł do nich i powiedział: "Otrzymałem pełną władzę w niebie i na ziemi. 19 Idźcie więc i pozyskujcie uczniów we wszystkich narodach! Udzielajcie im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego! 20 Nauczajcie ich, aby zachowywali wszystko, co wam nakazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca świata.

Ewangelia według św. Marka

Mk 1,16–17

Lekcja 16: s. 16

16 Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, zobaczył Szymona i Andrzeja, brata Szymona, jak zarzucali sieci w jezioro; byli bowiem rybakami. 17 Jezus powiedział do nich: "Pójdźcie za Mną, a sprawię, że staniecie się rybakami ludzi.

Mk 3,20

Lekcja 16: s. 16

20 Pewnego razu wszedł do domu, a zbiegł się taki tłum, że nie mieli chwili na zjedzenie chleba.

Mk 6,6–13.45–52

Lekcja 16: s. 16

6 Dziwił się też ich niedowiarstwu. Potem
obchodził okoliczne wsie i nauczał. 7 Potem
przywołał do siebie Dwunastu i zaczął ich
rozsyłać po dwóch. Dał im władzę nad duchami
nieczystymi. 8 Nakazał też, aby niczego nie
zabierali w drogę prócz laski: ani chleba, ani
torby podróżnej, ani pieniędzy. 9 "Włóżcie na nogi
sandały, ale dwóch ubrań nie zakładajcie!. 10
Mówił do nich: "Gdziekolwiek wejdziecie do
domu, zatrzymajcie się tam, aż do czasu, gdy
będziecie opuszczać to miejsce.

11 Jeśli w jakiejś miejscowości was nie przyjmą i
nie zechcą was słuchać, wyjdźcie stamtąd i
strząśnijcie pył z waszych nóg, na świadectwo dla
nich. 12 Oni poszli więc i wzywali do nawrócenia. 13
Wyrzucili wiele demonów i namaścili olejem
wielu chorych, przywracając im zdrowie.

45 Zaraz potem polecił swoim uczniom, aby wsiedli
do łodzi i przeprawili się przed Nim na drugi
brzeg, do Betsaidy. On natomiast miał odprawić
tłum. 46 Kiedy rozstał się z nimi, poszedł na górę,
aby się modlić. 47 Gdy zapadł wieczór, łódź była na
środku jeziora, a On sam pozostał na lądzie. 48
Widząc, jak trudzili się przy wiosłowaniu, gdyż
wiatr wiał z przeciwnej strony, około czwartej
straży nocnej przyszedł do nich po jeziorze i
chciał ich minąć. 49 A oni, gdy Go zobaczyli
idącego po jeziorze, myśleli, że to zjawa, i zaczęli
krzyczeć.

50 Wszyscy Go bowiem widzieli i przestraszyli się.
Lecz On zaraz przemówił do nich: "Uspokójcie
się! Ja jestem. Nie bójcie się!. 51 I wszedł do nich
do łodzi. Wtedy wiatr się uciszył. A oni byli
głęboko przejęci, 52 bo nie rozumieli wydarzenia z
chlebami, gdyż ich serca były zatwardziałe.

Mk 7,8–10.17–23

Lekcja 16: s. 2, 9, 16

8 Odrzucając przykazanie Boże, trzymacie się
ludzkiej tradycji. 9 Dalej mówił im: "Zręcznie
uchylacie przykazanie Boże, aby tworzyć własną
tradycję. 10 Mojżesz powiedział: Otaczaj
szacunkiem swego ojca i matkę. A także: Kto
złorzeczy ojcu lub matce, podlega karze śmierci.

17 Kiedy opuścił tłum i wszedł do domu, Jego
uczniowie pytali Go o znaczenie tych słów. 18
Odpowiedział im: "To i wy nie rozumiecie? Nie
dostrzegacie, że wszystko, co z zewnątrz wchodzi
do człowieka, nie może go splamić, 19 gdyż nie
wchodzi do jego serca, ale do żołądka i wydalane
jest na zewnątrz. W ten sposób uznał wszystkie
pokarmy za czyste. 20 I mówił dalej: "Co wychodzi
z człowieka, to właśnie go plami. 21 Z wnętrza, z
serca ludzkiego pochodzą złe myśli, rozpusta,
kradzieże, zabójstwa,

22 cudzołóstwa, chciwość, przewrotność, podstęp,
wyuzdanie, zawiść, bluźnierstwo, pycha, głupota.
23 Całe to zło wychodzi na zewnątrz i plami
człowieka.

Mk 9,14–29.35–37

Lekcja 16: s. 9, 11, 16

14 Kiedy wrócili do pozostałych uczniów, ujrzeli
wokół nich wielki tłum i nauczycieli Pisma, którzy
dyskutowali z nimi. 15 Zaraz też, gdy ludzie Go
zobaczyli, pełni podziwu biegli do Niego i
pozdrawiali Go. 16 A On ich zapytał: "O czym
dyskutujecie z nimi?. 17 Wtedy powiedział do
Niego jakiś człowiek z tłumu: "Nauczycielu,
przyprowadziłem do Ciebie mojego syna, którego
opętał duch niemy. 18 Ten, gdziekolwiek go
pochwyci, rzuca nim to tu, to tam; a on ma wtedy
pełno śliny w ustach, zgrzyta zębami i sztywnieje.
Prosiłem Twoich uczniów, ale nie byli w stanie go
wyrzucić.

19 Jezus im odpowiedział: "O niewierzący ludzie!
Jak długo mam być jeszcze z wami? Jak długo
będę musiał was znosić? Przyprowadźcie go do
Mnie!. 20 I przyprowadzili go do Niego. Gdy tylko
duch zobaczył Jezusa, szarpnął gwałtownie
chłopcem, a on upadł na ziemię i tarzał się z
pianą na ustach. 21 Jezus zapytał jego ojca: "Od jak
dawna mu się to zdarza?. Ten odpowiedział: "Od
dzieciństwa. 22 Często wrzucał go w ogień lub w
wodę, aby go zabić. Lecz jeśli możesz coś uczynić,
zlituj się nad nami i pomóż nam!. 23 Jezus
powiedział do niego: "«Jeśli możesz?». Dla
wierzącego wszystko jest możliwe.

24 Natychmiast ojciec chłopca krzyknął: "Wierzę,
uzdrów mnie z mojej niewiary!. 25 Jezus, widząc,
że tłum się gromadzi, rozkazał stanowczo
duchowi nieczystemu: "Duchu niemy i głuchy,
nakazuję ci, wyjdź z niego i już nigdy więcej do
niego nie wracaj. 26 I wyszedł z niego wśród
wrzasków i gwałtownych konwulsji. Chłopiec
wyglądał jak nieżywy, dlatego wielu mówiło, że
umarł. 27 Jezus zaś ujął go za rękę i podniósł, a on
wstał. 28 Kiedy wchodził do domu, Jego uczniowie
pytali Go na osobności: "Dlaczego my nie
mogliśmy go wyrzucić?.

29 Powiedział im: "Ducha tego rodzaju nie można
wyrzucić inaczej jak tylko modlitwą.

35 Jezus usiadł, przywołał Dwunastu i powiedział
im: "Jeśli ktoś chce być pierwszy, niech będzie

ostatni ze wszystkich i sługą wszystkich!. [36] Następnie wziął dziecko, postawił je między nimi, przytulił do siebie i powiedział im: [37] "Kto przyjmuje jedno z tych dzieci w moje imię, Mnie przyjmuje. A kto Mnie przyjmuje, nie przyjmuje Mnie, lecz Tego, który Mnie posłał.

Mk 10,6–8.42–45

Lekcja 16: s. 7, 10, 11

[6] Lecz od początku stworzenia Bóg stworzył ich mężczyzną i kobietą: [7] Z tego powodu mężczyzna opuści ojca swego i matkę i złączy się ze swoją żoną. [8] I staną się dwoje jednym ciałem. I tak już nie są dwoje, ale jedno ciało.

[42] A Jezus przywołał ich do siebie i powiedział: "Wiecie, że ci, którzy są uznawani za władców narodów, ciemiężą je, a ich wielcy dają im odczuć swą władzę. [43] Nie tak powinno być wśród was. Ale kto by chciał stać się wielki między wami, niech będzie waszym sługą. [44] A kto by chciał być między wami pierwszy, niech będzie niewolnikiem wszystkich. [45] Bo Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć i oddać swoje życie jako okup za wielu.

Mk 11,25–26

Lekcja 16: s. 12

Mk 11,26: w tym przekładzie brak tego wersetu. Wydawca go pomija, zwykle dlatego, że nie występuje w najstarszych rękopisach. Tekstu nie uzupełniano z innych przekładów.

[25] A kiedy przystępujecie do modlitwy, przebaczajcie, jeśli macie coś przeciw komu, aby również wasz Ojciec, który jest w niebie, przebaczył wasze przewinienia. [26] [brak tego wersetu w tym przekładzie]

Mk 16,15–18

Lekcja 16: s. 16

[15] I powiedział do nich: "Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! [16] Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, ten się potępi. [17] Tym, którzy uwierzą, takie znaki będą towarzyszyć: W moje imię będą wyrzucać demony, będą mówić nowymi językami, [18] węże będą brać do rąk, i choćby wypili coś zatrutego, nie zaszkodzi im. Będą na chorych kłaść ręce, a ci zostaną uzdrowieni.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 5,1–10

Lekcja 16: s. 16

[1] Pewnego razu stał nad jeziorem Genezaret, a tłum cisnął się wokół Niego, aby słuchać słowa Bożego. [2] Zobaczył dwie łodzie, stojące przy brzegu. Rybacy wyszli z nich i płukali sieci. [3] Wtedy wszedł do jednej z łodzi, która należała do Szymona. Poprosił go, aby nieco odpłynął od brzegu. Potem usiadł i z łodzi nauczał tłumy. [4] Gdy skończył, zwrócił się do Szymona: "Wypłyń na głębię. Zarzućcie wasze sieci na połów. [5] A Szymon odpowiedział: "Mistrzu, trudziliśmy się przez całą noc i nic nie złowiliśmy. Lecz na Twoje słowo zarzucę sieci.

[6] Gdy to zrobili, złowili tak wiele ryb, że rwały się im sieci. [7] Wtedy dali znak wspólnikom w drugiej łodzi, aby przybyli im na pomoc. Podpłynęli więc i napełnili obie łodzie tak, że się prawie zanurzały. [8] Widząc to, Szymon Piotr rzucił się Jezusowi do kolan i powiedział: "Odejdź ode mnie, Panie, bo jestem grzesznym człowiekiem. [9] Zdumienie bowiem ogarnęło jego i wszystkich, którzy z nim byli, z powodu dokonanego połowu ryb; [10] podobnie też Jakuba i Jana, synów Zebedeusza, którzy byli wspólnikami Szymona. A Jezus powiedział do Szymona: "Nie bój się, odtąd będziesz łowił ludzi.

Łk 9,1–6.23–24

Lekcja 16: s. 10, 16

[1] Kiedy przywołał do siebie Dwunastu, dał im moc i władzę nad wszystkimi demonami i chorobami, aby uzdrawiali. [2] I wysłał ich, aby głosili królestwo Boże i uzdrawiali. [3] Powiedział też do nich: "Nie bierzcie nic na drogę: ani laski, ani torby podróżnej, ani chleba, ani pieniędzy, ani dwóch ubrań. [4] Gdy wejdziecie do jakiegoś domu, zatrzymajcie się tam, dopóki nie będziecie opuszczać tego miejsca. [5] Jeśli w jakimś mieście was nie przyjmą, wtedy odejdźcie stamtąd i strząśnijcie proch z waszych nóg na świadectwo przeciwko nim.

[6] Wyruszyli więc i szli przez wioski, głosząc wszędzie Ewangelię i uzdrawiając.

[23] Do wszystkich zaś mówił: "Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech się wyprze samego siebie, niech codziennie bierze swój krzyż i niech Mnie naśladuje. [24] Bo kto chce ocalić swoje życie, straci je; a kto straci swoje życie z mojego powodu, ten je ocali.

Łk 16,10

Lekcja 16: s. 8

10 Kto jest wierny w małej rzeczy, jest wierny i w wielkiej; a kto w małej rzeczy jest nieuczciwy, jest nieuczciwy i w wielkiej.

Łk 17,2–4

Lekcja 16: s. 9, 14

2 Lepiej byłoby dla niego, gdyby mu przywiązano do szyi kamień młyński i wrzucono do morza, niż żeby był przyczyną upadku jednego z tych małych. 3 Uważajcie na siebie! Jeśli twój brat zgrzeszy, upomnij go. A jeśli się nawróci, przebacz mu. 4 Jeśli nawet siedem razy na dzień zawini przeciwko tobie i siedem razy powie ci: «Żałuję», przebacz mu.

Ewangelia według św. Jana

J 1,35–51

Lekcja 16: s. 16

35 Następnego dnia Jan stał tam ponownie, a wraz z nim dwóch jego uczniów. 36 A gdy przyjrzał się przechodzącemu Jezusowi, rzekł: "Oto Baranek Boży!. 37 Obaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Nim. 38 Gdy Jezus odwrócił się i spostrzegł, że idą za Nim, zapytał ich: "Czego szukacie?. Oni rzekli: "Rabbi - to znaczy nauczycielu - gdzie mieszkasz?. 39 Odpowiedział im: "Chodźcie, zobaczcie. Poszli więc i zobaczyli gdzie mieszkał. I w tym dniu pozostali u Niego. Działo się to około godziny dziesiątej.

40 Jednym z dwóch, którzy usłyszeli słowa Jana i poszli za Jezusem, był Andrzej, brat Szymona Piotra. 41 Odszukał on najpierw swego brata, Szymona i oznajmił mu: "Znaleźliśmy Mesjasza, to znaczy Chrystusa. 42 Następnie przyprowadził go do Jezusa. Gdy Jezus mu się przyjrzał, rzekł: "Ty jesteś Szymon, syn Jana. Odtąd będziesz nosił imię Kefas, to znaczy Piotr. 43 Następnego dnia Jezus zamierzał udać się do Galilei. Wtedy to spotkał Filipa i powiedział Mu: "Pójdź za Mną!. 44 A Filip pochodził z Betsaidy, czyli z tej samej miejscowości, co Andrzej i Piotr.

45 Filip spotkał Natanaela i oznajmił mu: "Znaleźliśmy Tego, o którym pisał Mojżesz w Prawie i prorocy- Jezusa z Nazaretu, syna Józefa. 46 Na to odrzekł Natanael: "Czy może być coś dobrego z Nazaretu?. Filip jednak odparł: "Chodź i sam zobacz. 47 Gdy Jezus ujrzał Natanaela, który się do Niego zbliżał, powiedział o nim: "Oto prawdziwy Izraelita, w którym nie ma fałszu. 48 Natanael zaś zapytał: "Skąd mnie znasz?. Jezus mu odpowiedział: "Ujrzałem cię stojącego pod drzewem figowym, zanim cię zawołał Filip. 49 Wówczas Natanael wyznał: "Rabbi, Ty jesteś Synem Bożym! Ty jesteś królem Izraela!.

50 Jezus odrzekł: "Wierzysz, ponieważ powiedziałem ci: Ujrzałem cię pod drzewem figowym; zobaczysz jeszcze więcej. 51 I powiedział mu: "Uroczyście zapewniam was: Ujrzycie otwarte niebo, a także aniołów Bożych, którzy będą wstępowali i zstępowali na Syna Człowieczego.

J 13,3–17.34–35

Lekcja 16: s. 7, 8, 15, 16

3 Jezus świadomy, że Ojciec przekazał Mu wszystko w ręce, a także, że od Boga wyszedł i do Boga wraca, 4 wstał od wieczerzy, zdjął szatę, wziął płócienny ręcznik i przepasał się nim. 5 Następnie wlał wodę do miednicy i zaczął obmywać uczniom nogi oraz wycierać je płóciennym ręcznikiem, którym był przepasany. 6 Gdy podszedł do Szymona Piotra, ten zapytał: "Panie, Ty chcesz mi umyć nogi?. 7 Jezus mu odpowiedział: "Tego, co Ja teraz czynię, ty jeszcze nie rozumiesz, ale później to pojmiesz.

8 Mimo to Piotr sprzeciwił się: "Nigdy nie będziesz mi umywał nóg!. Jezus więc powiedział: "Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną. 9 Wtedy Szymon Piotr powiedział: "Panie, umyj mi nie tylko nogi, ale też ręce i głowę!. 10 Jezus mu odrzekł: "Ten, kto się wykąpał, nie potrzebuje jeszcze raz się myć, chyba za wyjątkiem nóg, gdyż cały jest czysty. I wy jesteście czyści, lecz nie wszyscy. 11 Powiedział: "Nie wszyscy jesteście czyści, gdyż znał swojego zdrajcę. 12 Po umyciu im nóg Jezus nałożył szatę, ponownie zajął miejsce przy stole i zaczął mówić: "Czy rozumiecie, co wam uczyniłem?

13 Wy nazywacie Mnie Nauczycielem i Panem - i słusznie mówicie, bo Nim jestem. 14 Jeśli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wasze nogi, również i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi. 15 Dałem wam przykład, abyście tak postępowali wobec siebie, jak Ja postąpiłem względem was. 16 Uroczyście zapewniam was : Sługa nie jest ważniejszy od swego pana ani posłaniec od tego, kto go posłał. 17 Jeśli nawet wiecie to wszystko, szczęśliwi będziecie dopiero wtedy, gdy będziecie to spełniać.

34 Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali. Podobnie jak Ja was umiłowałem, tak i wy macie miłować jeden drugiego. 35 Po tym wszyscy rozpoznają, że

jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować.

J 14,9.15

Lekcja 16: s. 5, 8, 15

9 Jezus mu odparł: "Filipie! Jeszcze Mnie nie znasz, mimo że tak długo jestem z wami? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także Ojca. Dlaczego więc prosisz: «Pokaż nam Ojca»?

15 Jeśli Mnie miłujecie, będziecie zachowywali moje przykazania.

J 20,21

Lekcja 16: s. 16

21 Jezus zaś odezwał się do nich ponownie: "Pokój wam! Jak Mnie posłał Ojciec, tak i Ja was posyłam.

J 21,14–22

Lekcja 16: s. 16

14 To już po raz trzeci Pan objawił się uczniom po swoim zmartwychwstaniu. 15 Gdy spożyli posiłek, Jezus zapytał Szymona Piotra: "Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie bardziej niż oni?. Piotr odparł: "Tak, Panie! Ty wiesz, że Cię kocham. Wtedy powiedział do niego: "Paś moje baranki. 16 Zapytał go powtórnie: "Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie?. Odrzekł Mu: "Tak, Panie! Ty wiesz, że Cię kocham. Powiedział mu: "Paś moje owce. 17 I zapytał go po raz trzeci: "Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie?. Wtedy Piotr się zasmucił, że już trzeci raz go zapytał: "Czy kochasz Mnie?. I odpowiedział Mu: "Panie, Ty wiesz o wszystkim. Ty wiesz, że Cię kocham. Jezus rzekł do niego: "Paś moje owce. 18 Uroczyście zapewniam cię: Kiedy byłeś młodszy, przepasywałeś się i szedłeś, dokąd chciałeś. Kiedy jednak się zestarzejesz, wyciągniesz swoje ręce, a ktoś inny cię przepasze i poprowadzi, dokąd nie chcesz.

19 Powiedział to, aby wskazać, jaką śmiercią uwielbi Boga. Następnie rzekł do niego: "Pójdź za Mną!. 20 Piotr odwrócił się i zobaczył ucznia, którego Jezus miłował, idącego z tyłu. To on podczas wieczerzy oparł się na Jego piersi i zapytał: "Panie, kto Cię zdradzi?. 21 Gdy Piotr go spostrzegł, rzekł do Jezusa: "Panie, a co z nim?. 22 Jezus mu odpowiedział: "Jeśli zechcę, żeby on pozostał aż do mego powrotu, czy to twoja sprawa? Ty pójdź za Mną.

Dzieje Apostolskie

Dz 1,8

Lekcja 16: s. 16

8 Otrzymacie jednak moc Ducha Świętego, który zstąpi na was, i staniecie się moimi świadkami w Jeruzalem, w całej Judei, w Samarii i aż po krańce ziemi.

Dz 20,31

Lekcja 16: s. 13

31 Dlatego miejcie się na baczności i pamiętajcie, że przez trzy lata, dniem i nocą, nie przestawałem ze łzami napominać was wszystkich.

List do Rzymian

Rz 1,28–32

Lekcja 16: s. 2, 10

28 A ponieważ nie dołożyli starania, aby zachować wiedzę o Bogu, wydał ich Bóg ułomnemu rozumowi, tak że czynili to, czego się nie godzi. 29 Pełni wszelkiej niesprawiedliwości, przewrotności, chciwości, podłości i zawiści, zbrodniczy, kłótliwi, podstępni, złośliwi, obmawiający 30 i rzucający oszczerstwa, nienawidzący Boga, pyszni, wyniośli, chełpliwi, poszukujący zła, nieposłuszni rodzicom, 31 nierozumni, zdradliwi, nieczuli, niemiłosierni. 32 Oni - znając wyrok Boży, że ci, którzy tego się dopuszczają, zasługują na śmierć - nie tylko to zło czynią, ale nawet chwalą postępujących w ten sposób.

Rz 2,5–11

Lekcja 16: s. 2

5 Na miarę twojej zatwardziałości i niepoprawnego serca gromadzisz sobie gniew na dzień gniewu i objawienia się sprawiedliwego sądu Boga, 6 który każdemu odda według jego uczynków. 7 Tym, którzy wytrwale czyniąc dobro, starają się o życie wieczne, da chwałę, uznanie i nieśmiertelność. 8 Pysznym i nieposłusznym prawdzie, a posłusznym niesprawiedliwości - gniew i wzburzenie. 9 Bo utrapienie i ucisk dotknie każdego człowieka czyniącego zło: najpierw Żyda, potem Greka.

10 Chwała, cześć i pokój spotka natomiast każdego czyniącego dobro: najpierw Żyda, potem Greka. 11 Bóg bowiem nie ma względu na osobę.

Rz 8,28–29

Lekcja 16: s. 2, 6

28 Wiemy przecież, że tym, którzy kochają Boga i którzy zostali powołani zgodnie z Jego wcześniejszym zamysłem, wszystko służy dla ich dobra. Zostali oni wezwani według wcześniejszego zamysłu. 29 Tych, których Bóg wcześniej poznał, tych też przeznaczył, aby byli obrazem Jego Syna, pierworodnego pośród wielu braci.

Rz 12,1–2.6–9.18

Lekcja 16: s. 12, 13, 14, 16

1 Proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali wasze ciała na ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu jako doskonały wyraz waszego kultu. 2 Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się poprzez odnowę myślenia, aby rozeznać, jaka jest wola Boża, co szlachetne, co miłe, co doskonałe.

6 Mamy zaś różne dary według danej nam łaski. Ma ktoś dar proroctwa? Niech prorokuje zgodnie z wiarą. 7 Otrzymał ktoś dar posługi? Niech posługuje. Ktoś inny - dar nauczania? Niech naucza. 8 Jeszcze inny - dar zachęcania? Niech zachęca. Kto rozdaje, niech rozdziela z prostotą. Ten, kto przewodzi, niech to wykonuje z gorliwością. Kto okazuje miłosierdzie, niech to czyni z radością. 9 Miłość niech będzie nieobłudna. Unikajcie zła, przylgnijcie do dobra.

18 Jeśli to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi zachowujcie pokój.

Rz 14,13

Lekcja 16: s. 11

13 Nie osądzajmy się nawzajem, ale raczej zwróćcie uwagę na to, by nie dawać bratu powodu do potknięcia się lub upadku.

Rz 15,4.14

Lekcja 16: s. 5, 14

Rz 15–14 (pobrano: Rz 15,14): W druku: Rz 15–14 (odwrócony zakres). Poprawiono separator na przecinek; Rz 15,14 występuje również na tej samej stronie w III.A.1, w identycznym kontekście nauczania i upominania.

4 Co bowiem przedtem napisano, napisano dla naszego pouczenia, abyśmy mieli nadzieję dzięki cierpliwości i pociechom pochodzącym z Pism.

14 Przekonuję się, bracia moi, że jesteście pełni szlachetności, że obfitujecie we wszelką wiedzę i potraficie też napominać siebie nawzajem.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,10

Lekcja 16: s. 2, 7

10 W imię Pana naszego Jezusa Chrystusa wzywam was, bracia, byście byli zgodni we wszystkim, by nie było wśród was podziałów, lecz jedność w myśleniu i poznaniu.

1 Kor 2,14

Lekcja 16: s. 7

14 Bo człowiek zmysłowy nie przyjmuje tego, co pochodzi od Bożego Ducha. Jest to dla niego głupstwem i nie może zrozumieć, że ocenia się to na sposób duchowy.

1 Kor 3,18–20

Lekcja 16: s. 2

18 Nie oszukujcie samych siebie! Jeśli ktoś z was uważa się za mądrego na tym świecie, niech się stanie głupim, aby stać się mądrym. 19 Mądrość bowiem tego świata jest głupstwem u Boga, gdyż napisano: Usidla Bóg mędrców mimo ich przebiegłości. 20 I znowu: Bóg wie, że zamysły mędrców są czcze.

1 Kor 4,14–16

Lekcja 16: s. 8, 13

14 Nie piszę o tym, aby was zawstydzić, lecz abyście to, jako moje ukochane dzieci, zrozumieli. 15 Choćbyście mieli dziesiątki tysięcy wychowawców w Chrystusie, ojców macie niewielu, a właśnie ja w Chrystusie Jezusie zrodziłem was przez Ewangelię. 16 Dlatego zachęcam was: bądźcie moimi naśladowcami!

1 Kor 7,10–14

Lekcja 16: s. 7

10 Tym natomiast, którzy już wstąpili w związek małżeński, nakazuję nie ja, ale Pan: żonie nie wolno odchodzić od męża, 11 a jeśli już odejdzie, niech pozostanie niezamężna albo niech pojedna się z mężem. Tak samo mąż niech nie odchodzi od żony. 12 Pozostałym mówię ja, nie Pan: jeśli któryś z braci ma żonę niewierzącą i ta chce z nim mieszkać, niech jej nie odrzuca. 13 Tak samo żona, jeśli ma niewierzącego męża i ten chce z nią mieszkać, niech go nie odrzuca. 14 Niewierzący mąż uświęca się bowiem dzięki żonie i uświęca się niewierząca żona dzięki temu bratu. Gdyby było inaczej, wasze dzieci byłyby nieczyste, a tak są święte.

1 Kor 10,11–12.31

Lekcja 16: s. 5, 13, 16

11 To wszystko, co ich spotkało, było zapowiedzią i
zostało spisane ku naszej przestrodze, dla nas,
którzy żyjemy u kresu czasów. 12 Tak więc ten,
któremu się wydaje, że stoi, niech uważa, aby nie
upadł.

31 Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek
czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Boga.

1 Kor 11,1

Lekcja 16: s. 8, 15

1 Bądźcie moimi naśladowcami, jak ja jestem
naśladowcą Chrystusa.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 16: s. 8, 9, 10, 11, 12, 15, 17, 18

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość jest cierpliwa, szlachetna, miłość nie
zazdrości, nie przechwala się, nie jest
zarozumiała, 5 nie postępuje nieprzyzwoicie, nie
szuka siebie, nie wybucha gniewem, nie liczy
doznanych krzywd, 6 nie cieszy się z
niesprawiedliwości, lecz raduje się prawdą. 7
Wszystko wytrzymuje, wszystkiemu wierzy,
wszystkiemu ufa, wszystko przetrwa. 8 Miłość
nigdy się nie kończy. Inaczej niż dar
prorokowania, który ustanie, języki, które
zanikną, czy wiedza, której zabraknie.

2 List do Koryntian

2 Kor 3,5–6

Lekcja 16: s. 5, 11

5 nie dlatego, że sami uważamy się za godnych,
jakby pochodziło to od nas, ale ponieważ nasza
zdolność pochodzi od Boga. 6 On nas uzdolnił,
byśmy byli sługami Nowego Przymierza, które nie
opiera się już na literze, lecz na Duchu: litera
bowiem zabija, a Duch ożywia.

2 Kor 4,3–6

Lekcja 16: s. 5

3 Jeśli nawet nasza Ewangelia jest przed kimś
zakryta, to tylko przed tymi, którzy są na drodze
do zagłady, 4 gdyż bóg tego świata zaślepił ich
pozbawione wiary umysły, aby nie zobaczyli
blasku Ewangelii o chwale Chrystusa, który jest
obrazem Boga. 5 Nie głosimy bowiem samych
siebie, ale Jezusa Chrystusa Pana. Jeśli zaś chodzi
o nas, to jesteśmy waszymi sługami ze względu
na Jezusa. 6 Bóg, który powiedział: "Z ciemności
zajaśnieje światłość, zajaśniał w naszych sercach,
aby zabłysło poznanie chwały Bożej, która jest na
obliczu Jezusa Chrystusa.

2 Kor 5,9

Lekcja 16: s. 9

9 Dlatego ze wszystkich sił staramy się Jemu
podobać zarówno wtedy, gdy przebywamy blisko,
jak i wtedy, gdy tułamy się z dala.

2 Kor 10,12.17–18

Lekcja 16: s. 10, 11

12 Nie odważymy się konkurować z tymi, którzy
polecają samych siebie, ani porównywać się z
nimi. Kiedy mierzą siebie własną miarą i
porównują się ze sobą, pokazują, że pozbawieni
są rozsądku.

17 Kto bowiem chce się chlubić, niech się chlubi
Panem, 18 gdyż nie ten, kto poleca samego siebie,
jest wiarygodny, ale ten, kogo poleca Pan.

2 Kor 12,14

Lekcja 16: s. 8

14 Teraz jestem gotów po raz trzeci przybyć do
was i również tym razem nie będę na waszym
utrzymaniu, bo nie szukam tego, co wasze, ale
was samych. To nie dzieci mają obowiązek
gromadzenia dóbr dla rodziców, ale rodzice dla
dzieci.

List do Galatów

Ga 5,14.19–20.22

Lekcja 16: s. 10

14 Przecież całe Prawo zawiera się w tym jednym
nakazie: Miłuj bliźniego jak siebie samego.

19 Uczynki ciała są wiadome: cudzołóstwo,
nieczystość, rozwiązłość, 20 bałwochwalstwo,
czary, nienawiść, kłótnie, zazdrość, gniew,
chorobliwa ambicja, waśnie, rozłamy,

22 Natomiast owocem Ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, dobroć, życzliwość, wierność,

Ga 6,1–2.4.6

Lekcja 16: s. 10, 12, 14, 15

1 Bracia, nawet jeśli ktoś popadnie w grzech, wy, którzy trwacie w Duchu, podźwignijcie go z całą łagodnością. Uważaj jednak, abyś i ty nie uległ pokusie. 2 Jedni drugim noście brzemiona, a tak wypełnicie prawo Chrystusa.

4 Każdy niech osądza swoje czyny i w sobie niech znajduje powód do chluby, a nie w porównywaniu się z innymi.

6 Uczący się Ewangelii niech się dzieli wszelkim dobrem z nauczycielem.

List do Efezjan

Ef 4,1–3.11–20.25.29–32

Lekcja 16: s. 3, 6, 7, 10, 11, 12, 14, 15

1 Błagam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani. 2 Z całą pokorą, delikatnością i cierpliwością znoście jedni drugich w miłości. 3 Starajcie się zachować jedność Ducha, złączeni więzią pokoju.

11 On także ustanowił apostołów, proroków, ewangelistów, pasterzy i nauczycieli, 12 aby przygotowali świętych do pełnienia posługi budowania Ciała Chrystusa, 13 aż wszyscy osiągniemy jedność wiary i poznanie Syna Bożego, doskonale człowieczeństwo, miarę wielkości według pełni Chrystusa. 14 Obyśmy nie byli już dziećmi niesionymi przez fale i poddanymi prądom błędnej nauki głoszonej przez ludzi przewrotnych i przebiegłych, którzy łudzą fałszem. 15 Bądźmy natomiast szczerzy w miłości i wzrastajmy pod każdym względem ku Temu, który jest Głową - ku Chrystusowi.

16 Z Niego całe Ciało - złączone i powiązane dzięki mocy właściwej każdej części - wzrasta, budując siebie w miłości. 17 To mówię i zaświadczam w Panu, abyście już nie postępowali jak poganie w swej bezmyślności. 18 Oni są zamroczeni w swych myślach i pozbawieni udziału w życiu Bożym z powodu swej niewiedzy i zatwardziałości serca. 19 Stracili też wrażliwość i samych siebie wydali rozpuście i wszelkiej nieokiełznanej nieczystości. 20 Wy jednak nie tak nauczyliście się Chrystusa.

25 Dlatego odrzućcie kłamstwo i niech każdy mówi prawdę swemu bliźniemu, bo wszyscy tworzymy jedno.

29 Niech z waszych ust nie wychodzi żadne nieprzyzwoite słowo, lecz tylko dobre, budujące, aby stosownie do potrzeb dawało łaskę słuchającym. 30 Nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, w którym zostaliście opieczętowani na dzień zbawienia. 31 Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, rozdrażnienie, gniew, krzyk, bluźnierstwo i wszelkie zło. 32 Bądźcie dla siebie nawzajem łagodni i miłosierni. Jedni drugim wybaczajcie, tak jak Bóg wybaczył wam w Chrystusie.

Ef 5,1–2.21.23.25.28.31

Lekcja 16: s. 7, 16

1 Bądźcie więc naśladowcami Boga jak umiłowane dzieci 2 i żyjcie w miłości na wzór Chrystusa, który nas umiłował i samego siebie wydał za nas jako dar i ofiarę dla Boga, jako miłą woń.

21 Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej.

23 ponieważ mąż jest głową żony, jak Chrystus jest Głową Kościoła - On, Zbawca Ciała.

25 Mężowie miłujcie swoje żony, tak jak Chrystus umiłował swój Kościół i wydał za niego samego siebie,

28 Mężowie tak powinni miłować swoje żony jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje.

31 I tak mężczyzna opuści ojca i matkę, a złączy się ze swoją żoną i dwoje będą jednym ciałem.

Ef 6,1–4.6

Lekcja 16: s. 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 16, 17, 18

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

1 Dzieci, bądźcie posłuszne waszym rodzicom w Panu, gdyż jest to sprawiedliwe. 2 Czcij swojego ojca i matkę - to jest pierwsze przykazanie z obietnicą - 3 aby ci się dobrze powodziło i abyś cieszył się długim życiem na ziemi. 4 A wy, ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, lecz wychowujcie je w karności i posłuszeństwie Panu.

6 Nie służcie na pokaz jak ci, którzy ludziom pragną się przypodobać, ale jak niewolnicy Chrystusa, wypełniający ochoczo wolę Bożą.

List do Filipian

Flp 1,6

Lekcja 16: s. 2

6 Jestem bowiem przekonany, że Ten, który
rozpoczął w was dobre dzieło, ukończy je do dnia
Chrystusa Jezusa.

Flp 2,2–8.12–16

Lekcja 16: s. 6, 7, 8, 10, 11, 12, 15

2 dopełnijcie mojej radości tym, że będziecie mieli
te same dążenia i będziecie żywili tę samą miłość,
że będziecie trwali w jedności i myśleli podobnie;
3 nie działajcie z myślą o uznaniu czy pochwałach,
lecz z pokorą uważajcie jedni drugich za lepszych
od siebie. 4 Niech każdy troszczy się nie tylko o
swoje własne sprawy, ale także o innych. 5 Miejcie
w sobie takie usposobienie, jakie też było w
Chrystusie Jezusie. 6 On, mając naturę Boga, nie
uznał za stosowne korzystać ze swojej równości z
Bogiem,

7 lecz ogołocił siebie samego, przyjmując naturę
sługi i stając się podobnym do ludzi. A z
zewnętrznego wyglądu uznany za człowieka, 8
uniżył siebie samego, stając się posłusznym aż do
śmierci, i to śmierci na krzyżu.

12 Umiłowani moi, skoro zawsze byliście posłuszni,
to nie tylko wtedy, gdy jestem z wami, lecz tym
bardziej teraz, gdy jestem nieobecny, z lękiem i
drżeniem starajcie się o własne zbawienie. 13 Bóg
bowiem sprawia, że pragniecie i działacie zgodnie
z Jego upodobaniem. 14 Wszystko czyńcie bez
narzekania i sprzeciwu, 15 by nic wam nie można
było zarzucić i abyście byli bez skazy, jako
nienaganne dzieci Boże wśród narodu zepsutego i
przewrotnego. Bądźcie dla nich światłem jak
gwiazdy na niebie. 16 Kierujcie się słowem życia,
abym w dniu Chrystusa mógł być dumny, że nie
biegłem na próżno i na próżno się nie trudziłem.

Flp 4,6–9.11

Lekcja 16: s. 6

6 O nic się nie martwcie, lecz we wszystkim
przedstawiajcie wasze prośby Bogu, modląc się i
błagając z dziękczynieniem. 7 A pokój Boży, który
przewyższa wszelkie poznanie, będzie strzegł
waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. 8 W
końcu, bracia, miejcie na uwadze wszystko, co
jest prawdziwe, co godne czci i sprawiedliwe, co
czyste, miłe i szlachetne, wszystko, co jest cnotą i
zasługuje na pochwałę. 9 Czyńcie to, czego się
nauczyliście i co przyjęliście, co usłyszeliście i
zobaczyliście we mnie. A Bóg pokoju niech będzie
z wami.

11 Nie chcę przez to powiedzieć, że cierpię
niedostatek, gdyż nauczyłem się zadowalać tym,
co mam.

List do Kolosan

Kol 1,9–12.15.28

Lekcja 16: s. 1, 5, 7, 9, 10, 13

9 Dlatego także i my od chwili, gdy to
usłyszeliśmy, nie przestajemy modlić się za was i
prosić, abyście zostali napełnieni poznaniem Jego
woli we wszelkiej mądrości i duchowym
zrozumieniu. 10 Prowadźcie życie godne Pana,
podobając Mu się we wszystkim, przynosząc
owoce we wszelkim dobrym dziele i wzrastając w
poznawaniu Boga. 11 Bądźcie w pełni umocnieni,
zgodnie z potęgą Jego chwały, do wszelkiej
wytrwałości i cierpliwości. Z radością 12 dziękujcie
Ojcu, który dał wam zdolność do udziału w
dziedzictwie świętych w światłości.

15 On jest obrazem Boga niewidzialnego,
pierworodnym wobec całego stworzenia,

28 Jego głosimy, zachęcając i pouczając każdego
człowieka we wszelkiej mądrości, by każdego
przedstawić jako doskonałego w Chrystusie.

Kol 2,6–7

Lekcja 16: s. 15

6 Skoro więc przyjęliście Chrystusa Jezusa jako
Pana, dalej w Nim postępujcie: 7 w Nim
zakorzenieni i zbudowani, mocni wiarą, której
was nauczono. I bądźcie pełni wdzięczności.

Kol 3,9.12–21

Lekcja 16: s. 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 17, 18

9 Nie okłamujcie się wzajemnie. Zrzućcie z siebie
starego człowieka wraz z jego czynami,

12 Jako wybrańcy Boga - święci i umiłowani -
okryjcie się głębokim miłosierdziem, łagodnością,
pokorą, delikatnością, cierpliwością. 13 Żyjcie ze
sobą w zgodzie i przebaczajcie sobie wzajemnie,
gdy macie coś przeciw drugiemu. Jak Pan wam
przebaczył, również wy tak czyńcie. 14 A wszystko
to z miłością, która jest więzią doskonałości. 15
Pokój Chrystusa, do którego zostaliście powołani
w jednym Ciele, niech kieruje waszymi sercami. I
bądźcie wdzięczni. 16 Niech zamieszka w was
bogactwo nauki Chrystusa: pouczajcie z całą
mądrością i napominajcie się wzajemnie przez
psalmy, hymny, natchnione pieśni, śpiewając
Bogu z wdzięcznością w waszych sercach.

17 I cokolwiek czynicie słowem lub czynem - wszystko w imię Pana Jezusa, przez Niego dziękując Bogu Ojcu. 18 Żony, bądźcie posłuszne mężom, jak przystoi w Panu. 19 Mężowie, miłujcie żony i nie sprawiajcie im przykrości. 20 Dzieci, we wszystkim słuchajcie rodziców. To bowiem jest miłe Panu. 21 Ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, aby nie upadały na duchu.

Kol 4,6

Lekcja 16: s. 6, 11, 12

6 Słowo wasze niech zawsze będzie życzliwe, przyprawione solą, abyście wiedzieli, jak należy każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 2,1–8

Lekcja 16: s. 13, 15, 16

1 Sami wiecie, bracia, że nie przyszliśmy do was na próżno. 2 Wiecie też, że przedtem, w Filippi spotkały nas cierpienia i zniewagi, ale w Bogu naszym zdobyliśmy się na odwagę głoszenia wam Ewangelii Bożej pośród wielkich zmagań. 3 Nasze głoszenie nie pochodzi przecież z błędu ani z nieczystych pobudek, ani z podstępu. 4 Skoro Bóg uznał nas za godnych powierzenia nam Ewangelii, to głosimy ją tak, aby podobać się nie ludziom, lecz Bogu, który przenika nasze serca. 5 Nigdy bowiem nie posługiwaliśmy się pochlebstwem, o czym wiecie, ani ukrytą chęcią zysku, czego Bóg jest świadkiem.

6 Nie szukaliśmy ludzkiego uznania ani u was, ani u innych. 7 Jako apostołowie Chrystusa mogliśmy być dla was ciężarem, ale my staliśmy się pośród was jak małe dzieci. I jak matka, która tuli swoje niemowlęta, 8 byliśmy tak pełni życzliwości dla was, że chcieliśmy dać wam nie tylko Ewangelię Bożą, ale nawet nasze życie - tak bardzo staliście się nam drodzy.

1 Tes 5,12–14.16–17

Lekcja 16: s. 7, 10, 13, 15

12 Prosimy was, bracia: Szanujcie tych, którzy wśród was się trudzą, kierują wami w imię Pana i napominają was. 13 Ze względu na ich pracę darzcie ich szczególną miłością. Zachowujcie pokój między sobą. 14 Zachęcamy was, bracia: pouczajcie nieposłusznych, podnoście na duchu bojaźliwych, troszczcie się o słabych, bądźcie wyrozumiali dla każdego.

16 Zawsze się radujcie! 17 Módlcie się nieustannie!

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 2,12

Lekcja 16: s. 10

12 I tak będą osądzeni wszyscy, którzy nie uwierzyli prawdzie, lecz woleli postępować nieuczciwie.

2 Tes 3,15

Lekcja 16: s. 13

15 Nie uważajcie go jednak za wroga, lecz upominajcie jak brata.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 1,5

Lekcja 16: s. 13

5 Celem tego zakazu jest miłość płynąca z czystego serca, z prawego sumienia i ze szczerej wiary.

1 Tm 3,2

Lekcja 16: s. 14

2 Biskupema powinien być człowiek nienaganny, mąż jednej żony, trzeźwy, rozsądny, przyzwoity, gościnny, zdolny do nauczania.

1 Tm 4,12

Lekcja 16: s. 8, 9, 11, 15

12 Niech nikt nie lekceważy twego młodego wieku! Przeciwnie, niech biorą z ciebie przykład w mowie, w postępowaniu, w miłości, w wierze i w czystości.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 1,5

Lekcja 16: s. 8

5 Mam w pamięci twoją szczerą wiarę, którą miała już twoja babka Lois, a następnie twoja matka Eunika. Jestem pewien, że ty też ją posiadasz.

2 Tm 2,2.15.24–26

Lekcja 16: s. 2, 8, 10, 11, 14, 16

2 To, co usłyszałeś ode mnie wobec licznych świadków, powierz ludziom godnym zaufania, którzy z kolei byliby zdolni nauczać innych.

15 Staraj się być przed Bogiem pracownikiem wypróbowanym, który nie przynosi wstydu i wiernie przekazuje słowo prawdy.

[24] A słudze Pana nie przystoi się kłócić, lecz powinien być życzliwy dla wszystkich, umiejętnie pouczać i cierpliwie znosić przeciwności. [25] Z delikatnością powinien napominać wrogo do niego usposobionych. Może kiedyś Bóg zmieni ich myślenie i dojdą do poznania prawdy. [26] Wówczas wyrwą się z sideł diabła, w jakie zostali uwikłani, żeby pełnić jego wolę.

2 Tm 3,1–5.14–17

Lekcja 16: s. 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 14, 16

[1] Pamiętaj, że w dniach ostatecznych nadejdą ciężkie chwile. [2] Ludzie będą bowiem samolubni, chciwi, pyszałkowaci, wyniośli, bluźniący, nieposłuszni rodzicom, niewdzięczni, bezbożni, [3] nieczuli, nieustępliwi, rzucający oszczerstwa, nieopanowani, okrutni, nienawidzący dobra, [4] zdradliwi, porywczy, zarozumiali i kochający przyjemności bardziej niż Boga. [5] Będą zachowywać pozory pobożności, a wyprą się tego, co jest jej siłą. Unikaj takich ludzi.

[14] Ty natomiast trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci powierzono, wiedząc, kim byli twoi nauczyciele! [15] Już od dzieciństwa znasz Pisma święte, które mogą napełnić cię mądrością prowadzącą do zbawienia przez wiarę w Chrystusie Jezusie. [16] Każde Pismo jest przez Boga natchnione i pożyteczne do nauczania, upominania, poprawiania, wychowywania w sprawiedliwości, [17] tak aby człowiek Boży był doskonały, zdolny do każdego dobrego czynu.

2 Tm 4,2

Lekcja 16: s. 16

[2] głoś słowo, nalegaj w porę i nie w porę, upominaj, karć i zachęcaj, nauczając z wielką cierpliwością.

List do Tytusa

Tt 1,6.10–11

Lekcja 16: s. 2, 3

[6] Każdy z nich powinien być bez zarzutu, mąż jednej żony, mający dzieci wierzące, a nie oskarżane o rozwiązłość i nieposłuszeństwo.

[10] Jest bowiem wielu nieposłusznych, opowiadających głupstwa i zwodzicieli. Wywodzą się oni zwłaszcza spośród obrzezanych. [11] Takim trzeba zamknąć usta, gdyż dla niegodziwego zysku niszczą całe rodziny, nauczając niewłaściwych rzeczy.

Tt 2,1.3–5.7

Lekcja 16: s. 7, 8, 10, 14

[1] Ty natomiast przemawiaj zgodnie ze zdrową nauką.

[3] Tak samo starsze kobiety niech postępują w sposób godny świętych: niech nie oczerniają, nie uzależniają się od wina. Niech uczą tego, co piękne. [4] Niech nauczają młode kobiety, jak roztropnie kochać męża i dzieci; [5] jak być roztropnymi, czystymi, dobrze kierować domem i podporządkowywać się mężowi. Dzięki temu nikt nie będzie bluźnił słowu Bożemu.

[7] Przede wszystkim ty sam bądź wzorem dobrych czynów. Twoje nauczanie niech okaże się nieskażone i godne szacunku.

List do Hebrajczyków

Hbr 1,1–3

Lekcja 16: s. 5

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[1] Bóg wielokrotnie i na wiele sposobów przemawiał dawniej do przodków przez proroków. [2] W tych dniach ostatnich przemówił do nas przez Syna. Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy i przez Niego stworzył czasy. [3] On, będąc odblaskiem chwały Boga i odbiciem Jego istoty, podtrzymuje wszystko mocą swego słowa. On, gdy dokonał oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawej stronie Majestatu na wysokościach.

Hbr 4,12

Lekcja 16: s. 16

[12] Słowo Boże jest bowiem żywe i skuteczne, ostrzejsze od każdego obosiecznego miecza. Przenika ono aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, rozsądza myśli i zamiary serca.

Hbr 5,8–9

Lekcja 16: s. 16

[8] Chociaż był Synem, przez cierpienia nauczył się posłuszeństwa. [9] Tak udoskonalony, stał się przyczyną wiecznego zbawienia dla wszystkich, którzy są Mu posłuszni.

Hbr 12,1–11

Lekcja 16: s. 8, 9, 12, 14, 16, 19

1 Skoro więc mamy wokół siebie tak wspaniały
zastęp świadków, zrzućmy z siebie wszystko, co
nam przeszkadza, i grzech, który tak łatwo
przylega! Wytrwale biegnijmy w wyznaczonych
nam zawodach! 2 Wpatrujmy się w Jezusa, który
jest dawcą naszej wiary i jej celem. On zamiast
należnej Mu radości wolał przyjąć krzyż, nie
bojąc się jego hańby. Teraz zasiada po prawej
stronie tronu Boga. 3 Rozważcie więc dobrze, jak
wielkiej wrogości doznał On ze strony
grzeszników, abyście nie upadli na duchu,
ulegając zniechęceniu. 4 Jeszcze bowiem nie
stawiliście oporu grzechowi, walcząc aż do krwi! 5
Nie zapominajcie o zachęcie, jaką Bóg kieruje do
was jako synów: Nie gardź, mój synu, karceniem
Pana i nie zniechęcaj się Jego upomnieniem,

6 bo kogo Pan miłuje, tego karci, wymierza karę
każdemu, kogo uznaje za syna! 7 Jeśli cierpicie, to
dla waszego wychowania! Bóg traktuje was jak
synów. Cóż to byłby za syn, którego ojciec by nie
wychowywał? 8 Jeśliby was omijało karcenie,
będące udziałem wszystkich, znaczyłoby to, że
nie jesteście Jego prawdziwymi dziećmi, nie
jesteście synami! 9 Jeśli bowiem szanowaliśmy
naszych ziemskich rodziców za to, że nas karcili,
to tym bardziej bądźmy ulegli Ojcu duchów, aby
osiągnąć życie! 10 Tamci tylko przez krótki czas
wychowywali nas, jak umieli. Ten zaś czyni to dla
naszego dobra, dając nam udział we własnej
świętości.

11 Żadne karcenie początkowo nie wydaje się
przyjemne, lecz jest bolesne. Później jednak
pięknie owocuje w wychowankach pokojem i
sprawiedliwością.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–4.19.21–25

Lekcja 16: s. 1, 2, 6, 7, 11, 12, 15

2 Bracia moi! Przyjmujcie z wielką radością różne
doświadczenia, jakie was spotykają. 3 Wiedzcie,
że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. 4 A
wytrwałość niech was prowadzi ku dojrzałości,
abyście byli w pełni doskonali, bez najmniejszej
wady czy skazy.

19 Bracia moi umiłowani! Wiedzcie, że każdy
człowiek powinien być chętny do słuchania, a
powściągliwy w mówieniu i nieskory do gniewu.

21 Dlatego porzućcie wszelką nieczystość i
bezmiar zła; z pokorą przyjmijcie dane wam
słowo, które ma moc was zbawić. 22
Wprowadzajcie słowo w czyn, a nie bądźcie
jedynie słuchaczami, którzy oszukują samych
siebie. 23 Tego bowiem, kto tylko słucha słowa,
lecz według niego nie żyje, można porównać do
człowieka, który przygląda się swej twarzy w
lustrze. 24 Oglądał on wprawdzie samego siebie,
ale po odejściu od lustra zaraz zapomniał, jaki
był. 25 Kto jednak wnika w doskonałe prawo
wolności i według niego postępuje, nie jest już
jedynie skłonnym do zapominania słuchaczem,
lecz wykonawcą dzieła. Będzie on szczęśliwy,
dzięki wypełnianiu go.

Jk 3,2–18

Lekcja 16: s. 10, 11

2 Wszyscy przecież popełniamy wiele błędów. Jeśli
ktoś panuje nad swoim językiem, jest człowiekiem
doskonałym, umiejącym całe ciało utrzymać na
wodzy. 3 Koniom zakładamy wędzidła, aby były
nam posłuszne, i tak panujemy nad całym ich
ciałem. 4 Podobnie statki, choć wielkie i pędzone
gwałtownymi wichrami, przy pomocy małego
steru są kierowane tam, dokąd chce sternik. 5 Tak
i język - choć jest mały, może wiele. Mały płomyk
ognia jakże wielki las podpala. 6 Język to ogień, to
świat nieprawości. Jest on tą częścią naszego
ciała, która plugawi je i wypala przez całe życie,
bo roznieca go ogień potępienia.

7 Wszelkie gatunki dzikich zwierząt, ptaków,
gadów i zwierząt morskich można ujarzmić i
rzeczywiście ludzie je ujarzmiają. 8 Języka
natomiast, który jest pełen śmiercionośnego jadu
i ciągle zagrażającego zła, nikt nie potrafi
poskromić. 9 Językiem wielbimy Boga i Ojca,
językiem też przeklinamy ludzi stworzonych na
Boże podobieństwo. 10 Z tych samych ust
wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo.
Bracia moi, tak być nie może! 11 Czy z tego
samego źródła wypływa woda słodka i gorzka?

12 Bracia moi! Czy drzewo figowe może rodzić
oliwki, a winorośl - figi? Tak również ze słonego
źródła nie może wypływać słodka woda. 13 Jeśli
ktoś z was jest mądry i rozsądny, niech tego
dowiedzie swoim nienagannym postępowaniem,
czynami pełnymi delikatności i mądrości. 14 Jeśli
natomiast wasze serce napełnione jest
chorobliwą zazdrością i rywalizacją, to nie
wywyższajcie się nad innych i nie kłamcie wbrew
prawdzie. 15 Taka mądrość nie pochodzi z nieba,
ale jest przyziemna; kieruje się tylko zmysłami i
jest diabelska. 16 Gdzie bowiem panuje zazdrość i
chorobliwa ambicja, tam jest niepokój i wszelkie
przewrotne działanie.

17 Mądrość natomiast, która pochodzi od Boga,
jest przede wszystkim nieskazitelnie czysta,
przynosi pokój, jest życzliwa i wyrozumiała,
uległa, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, jest
bezstronna i bez obłudy. 18 A ci, którzy
wprowadzają pokój, zasiewają w pokoju owoc
sprawiedliwości.

Jk 5,16

Lekcja 16: s. 8, 12

16 Wyznawajcie więc swoje grzechy jedni drugim i
módlcie się nawzajem za siebie, abyście zostali
uzdrowieni. Wielką bowiem moc posiada gorliwa
modlitwa człowieka sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 2,21–24

Lekcja 16: s. 8, 16

21 Do tego bowiem zostaliście powołani! Chrystus
również za was cierpiał i zostawił wam przykład,
abyście szli Jego śladami. 22 On nie popełnił
grzechu ani na Jego ustach nie było fałszu. 23 Gdy
Go znieważano, nie odpłacał zniewagami. Gdy
cierpiał, nie odgrażał się, ale oddał sprawę w ręce
sprawiedliwego Sędziego. 24 W swoim ciele
poniósł nasze grzechy na drzewo krzyża, abyśmy
zerwali z grzechem i żyli sprawiedliwie.
Zostaliście bowiem uzdrowieni przez Jego rany!

1 P 3,15

Lekcja 16: s. 14

15 Chrystusa Pana czcijcie w waszych sercach jako
świętego i bądźcie zawsze gotowi odpowiedzieć
każdemu, kto zażąda uzasadnienia waszej
nadziei.

1 P 4,8.13

Lekcja 16: s. 10

8 Przede wszystkim wytrwale miłujcie się
nawzajem, bo miłość przebacza wiele grzechów.

13 Ale cieszcie się, uczestnicząc w cierpieniach
Chrystusa, abyście mogli mieć tym większą
radość, gdy się objawi Jego chwała.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,3–10

Lekcja 16: s. 2, 3, 16

3 Jego boska moc obdarowała nas wszystkim, co
potrzebne do pobożnego życia. Dała poznać Tego,
który nas powołał do udziału w swej chwale i
doskonałości. 4 Przez nie otrzymaliśmy cenne i
ważne obietnice, aby stać się uczestnikami Bożej
natury i uchronić się przed zepsuciem
spowodowanym powszechną w świecie żądzą. 5
Dołóżcie wszelkich starań, aby do waszej wiary
dołączyć prawość, do prawości poznanie, 6 do
poznania opanowanie, do opanowania
wytrwałość, do wytrwałości pobożność, 7 do
pobożności braterską życzliwość, a do życzliwości
braterskiej miłość.

8 Gdy będziecie w nie obfitować, to poznanie
naszego Pana Jezusa Chrystusa zaowocuje
waszymi czynami. 9 Komu bowiem brak tych cnót,
jest ślepy, niedowidzący; zapomniał, że został
oczyszczony ze swych dawnych grzechów. 10
Dlatego, bracia, dołóżcie starań, aby się umocnić
w swoim powołaniu i wybraniu, bo tak
postępując, nigdy nie upadniecie.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,9

Lekcja 16: s. 8

9 Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, to Bóg jest
wierny i sprawiedliwy: odpuści nam grzechy oraz
oczyści nas z wszelkiej nieuczciwości.

1 J 4,1.7–8

Lekcja 16: s. 10, 15

1 Umiłowani, nie wierzcie każdemu duchowi, lecz
rozeznawajcie duchy, czy są od Boga, gdyż wielu
fałszywych proroków pojawiło się na świecie.

7 Umiłowani, miłujmy się nawzajem, bo miłość
pochodzi od Boga, a każdy, kto miłuje, narodził
się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna
Boga, bo Bóg jest miłością.

1 J 5,3

Lekcja 16: s. 15

3 Miłość Boga polega na przestrzeganiu Jego
przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie.

2 List św. Jana Apostoła

2 J 1,4

Lekcja 16: s. 10

4 Bardzo się ucieszyłem, że znalazłem wśród
twoich dzieci takie, które żyją w prawdzie, jak
nakazał Ojciec.

3 List św. Jana Apostoła

3 J 1,3–4

Lekcja 16: s. 10, 13

3 Bardzo się ucieszyłem, gdy przybyli bracia,
którzy zaświadczyli o twojej prawdzie, o tym, że
żyjesz w prawdzie. 4 Nic mnie bardziej nie cieszy
niż wieści, że moje dzieci żyją w prawdzie.

Apokalipsa św. Jana

Ap 3,19

Lekcja 16: s. 9

19 Ja tych, których kocham, upominam i karcę.
Bądź więc gorliwy i popraw się!